

BÜLTEN

Çocuk ve mimarlık

Bu sayının Dosya konusu “Mimarlık ve Çocuk” , Mayıs 2002'den bu yana çalışmalarını sürdüren TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Mimarlık ve Çocuk Çalışma Grubunun ve editörlüğü üstlenen Ezgi Koman ve M. Onur Yılmaz 'ın elinden çıktı.

Dosyada giriş yazısının ardından çocukluğun ve çocuk kültürünün tanımı yapıldı ve çalışmanın ufkunu uluslararası bir boyuta taşıyan UIA belgesinin çevirisine yer verildi. Ardından bu belgeyi baz alarak oluşturulmuş Finlandiya'dan bir örnek çalışma yer alıyor. Bültende yer veremediğimiz biri Fransa'dan bir diğeri ABD'den iki örnek çalışmaya ve UIA belgesinin tam metinlerine ve ilgili görsel malzemelere www.mimarlarodasiankara.org/mvec adresinden ulaşılabilir. Konu ile özel olarak ilgilenen ancak internet kullanma olanağı olmayan üyelerimiz ise tam metinlerden oluşturulmuş dosyayı şube sekreteryasından talep edebilirler.

Dosyanın takip eden bölümünde ülkemizde konu ile ilgili yapılmış ender çalışmalardan bir kaçına Nuray Bayraktar, Ela Tekkaya Akyol tarafından değinildi.

Dosyanın en ilginç bölümü belki de Kastamonu'da Vedat Tek Anı, Sanat ve Restorasyon Merkezi'nin çalışmalarından söz eden yazı. Kendi kültür ve sanat değerlerine sahip çıkan ve bunun kültürünü çocuklardan başlayarak yaymaya çalışan Merkez'i ve kurucusu olan Sayın Vali Enis Yeter'i 27 Mart gecesi odamızda misafir ederek hem çalışmalarını ayrıntılı olarak öğreneceğiz, hem sergilerini gezip yöresel ikramlarından tadacağız.

Bültenin orta sayfasında ise bütün “Mimarlık ve Çocuk” programının hayata geçmesi için öngörülen ilk aktivitenin çağrısı yer almaktadır: “1000 Mimar 1000 Okulda” .Tüm üyelerimizi çalışmamıza destek olmaya ve katılmaya çağırıyoruz.

Bu sayıdan itibaren Bülten'in içinde bir takvim sayfası bulacaksınız. Bu takvim ile Ankara Şubesinin etkinliklerinin yanı sıra devam eden yarışmalar ve kültür ve sanat olaylarından sizleri haberdar etmeye çalışacağız. Hepinizi kendinizle ilgili gördüğünüz tüm etkinliklere katılmaya davet ediyoruz. Takvim arkasında, takvim işlevi tamamlandıktan sonra da saklamaya veya duvara asmaya değer göreceğinizi umduğumuz bir belge olacak.

22 Şubat'ta Çağdaş Sanatlar Merkezinde gerçekleşen Ankara Şubesi Danışma Kurulu ile ilgili geniş değerlendirme ve yorumları Nisan Bülten'inde bulabilirsiniz; bu sayıda Sait Kozacioğlu'nun hemen toplantının ardından yaptığı bir değerlendirme ve Danışma Kurulu Deklarasyonu var: “Bu deklarasyon, savaş devlerinin ikisinin de karşısında yer alan ve her geçen gün sayıları milyonlarla artan dünya savaş karşıtlarının, hiç bir kaba gücü olmayan ama duru ve sağduyulu sesine katıldığımızı açıklamak amacını taşıyor.”

Savaşırsız bir dünya dileğiyle....

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Ayhan Çelik

Yayına Hazırlayan
Gülnur Güvenç

Grafik Tasarım
Altuğ Demirel

Reklam Yetkilisi
KAREMEDYA
Telefon: 0 (312) 425 69 24, 425 69 42
Faks: 0 (312) 425 55 41
e-posta: ank@karemedya.com

Baskı
Matsa Basımevi

Adres: Konur Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasiankara.org
<http://www.mimarlarodasiankara.org>

Tmmob Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayınlanmaktadır.

Çocuk ve Mimarlık	2
Editör: Ezgi Koman, M. Onur Yılmaz	
Çocuk Kültürü	4
Ezgi Koman	
Haydi Çocuklar Mimar Olun	8
Mükremin Mungan	
Çocukların Kafasındaki Kent	10
Nejdet Teymur	
Bilim Çocuk	13
Zuhal Özer	
Ayazma'da Mimarlık Çocuk Oyunu	14
M. Onur YILMAZ	
Finlandiya'da Mimarlık ve Çocuk	16
UIA Çalışma Programı	19
Mimarlık ve Çocuk Buluşması	20
On yıl Sonra Sarı Sokak	22
Nuray Bayraktar, Ela Tekkaya	
Tasarım, Mimarlık, Kent ve Çocuk	24
Nuray Bayraktar, Ela Tekkaya	
Mimar Vedat Tek İle Buluşmak	27
Müge Göktepe	
Danışma Kurulu Deklarasyonu	33
Barış İçin 100'ler Meclisi Bildirgeleri	34
Irak'a Canlı Kalkanlar	37
Siz Hiç Kastamonu'yu Gördünüz mü?	40
Aidat Borç Bildirimlerinin Yol Açtığı Tepkiler ve Olanaklar	42
Tarihi Kentler Birliği Başkent Forumu	44
Mardin Atölyeleri	46
Ebru Baysal	
Gatswatch Turkey Ayağı Oluşturulmalıdır	48
Raşit Gökçeli	
Ankara Şube Danışma Kurulunun Getirdikleri	50
Sait Kozacioğlu	
Mimar Olacak Çocuk	54
Etajer	
Ocak Ayı Gelir Gider Tablosu	55

N i s a n :

“Kamuda Mimarlık”

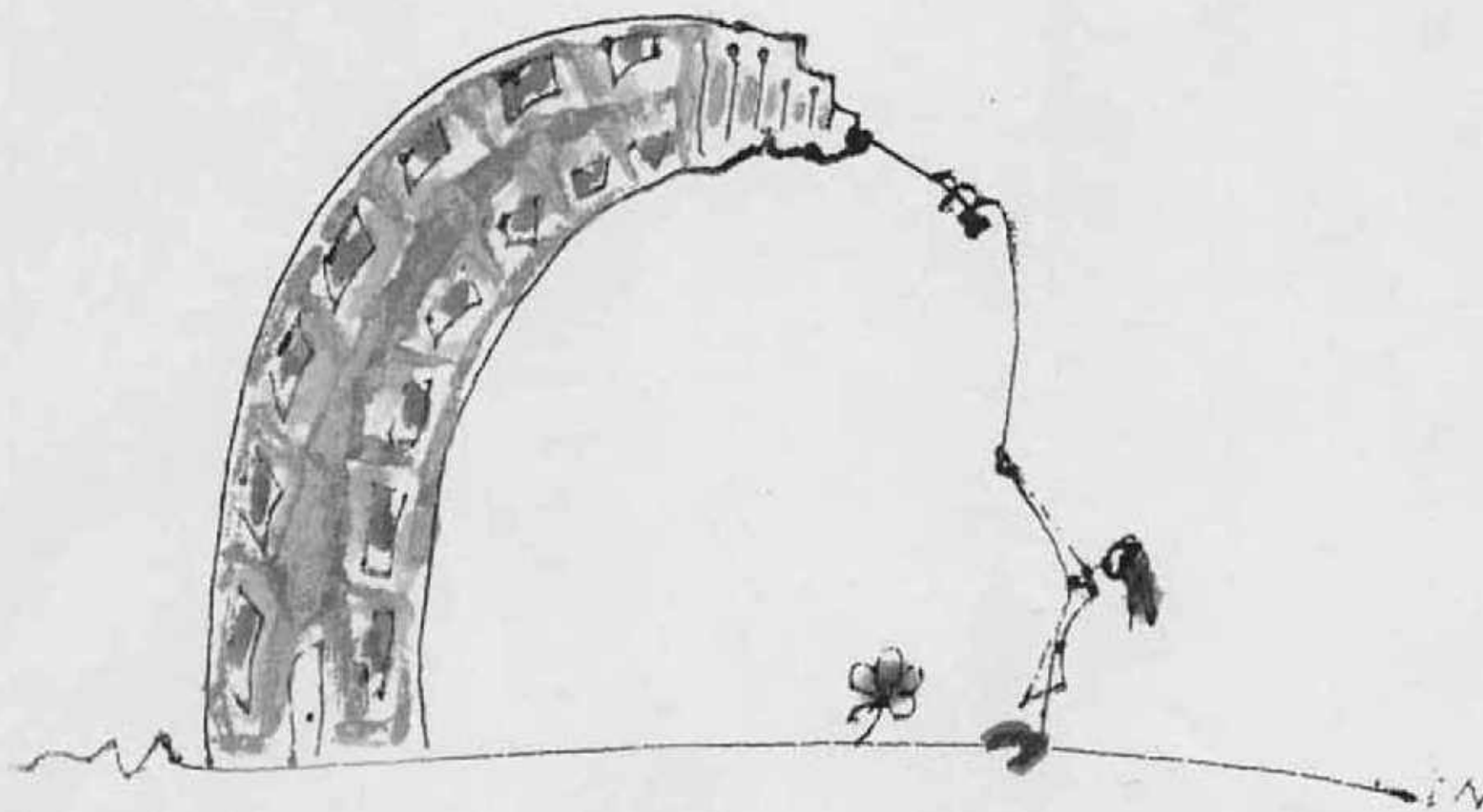
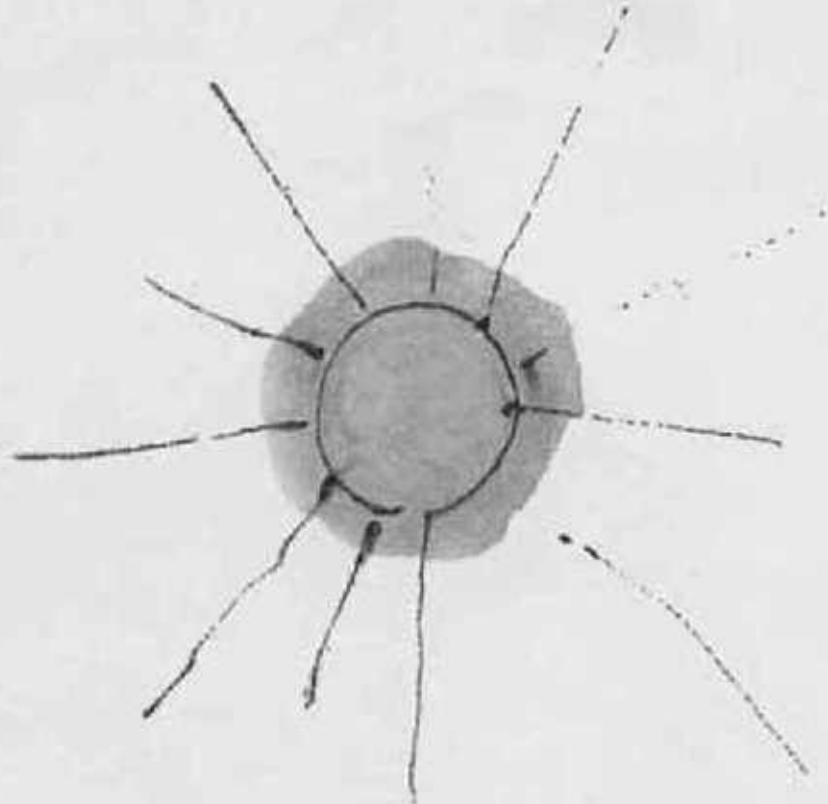
Kamuda mimarlık, geçmişten bugüne hep tartışılmıştır. Değişen siyasi iktidarlara birlikte değişen kamu; bu değişimlerin mimarlık ortamına yansımaları, kamuda proje elde etme süreçleri, kamuda çalışan mimarların demoralizasyonu, sorunları, kamuya iş yapan yada yapmayı reddeden mimarların değerlendirmeleri, kamuda yürütülen projeler ve değinmeler....

M a y ı s :

“Ankara 2020”

H a z i r a n :

“Ekoloji ve Mimarlık”

Çocuk "ilk tasarımcı"dır. Keşfedilecek pek çok yeni ile dolu ortamda kendi ifadesini kurar, araçlarını seçer ve üretir. Bu üreti bazen oyun olur; kuralları ve sınırları olan, bazen yetişkinlerce bilindik bir duruma üretilen en basit çözüm. Ama her şekilde güçlü bir yeni ve saf bilincin ipuçlarını içerir bu ürünler. Gerekçeleri her türlü dayatmadan bağımsız, araçlar bildik ancak yeniden tanımlı ve ürünler kendi ifadesinde kusursuzdur. Özgür yaratının bilme ve tecrübeden bağımsız saf bilinçle var olabileceğinin kanıtıdır. Zamanla yitirilen bu saf bilinç (özgür yaratma yetisi) mimarlık mesleğinin de temel ihtiyacıdır ve çocuklardan yeniden öğrenilebilir¹.

Diğer taraftan çocuklar, üzerinde kafa yorduğumuz ne varsa hepsinin yarınında sözün sahibi olacaklardır. Kentin, kültürel mirasın, mevcut mekanların sonraki sahibi ve üretilecek mimarlığın mimarları ve kullanıcıları onlardır. Bu yüzden eleştirel düşünen, kültürel birikim ve sorumluluk sahibi, çevresel sürdürülebilirliği savunan bireyler yetiştirmeye katkıda bulunmak önemlidir.

Çocuk ve mimarlık

Bu çerçevede mimarlık ortamına düşen, paralel tanımlı bu düzlemleri (çocuk kültürü ve mimarlık kültürü) birbiri için tanımlı kılmaktır. Mimarlık mesleği mensupları çocuğu farklı verilerle mekan üretilmesi gereken özel bir tip kullanıcı olarak görmenin ötesinde algılayabilmelidir. Bunu toplumun tanımlı her kesimi için yapmak önemlidir ancak çocuğu farklı kılan bazı özel durumlar vardır. Çocuğun sahip olduğu saf bilinç ve özgür yaratma becerisi mimarlık ortamının kendi mesleğine bakışını yenilemesi için de bir fırsattır.

Bu bakış açısı ile hazırlanan Mimarlık ve Çocuk Dosyası, Mayıs 2002'den bu yana çalışmalarını sürdüren TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Mimarlık ve Çocuk Çalışma Grubu'nun Temmuz 2002'deki UIA Berlin Kongresi'nden edindiği açılımla oluşturduğu eylem programına bir altlık ve ilk söz olma iddiasındadır.

Tüm üyelerimizden heyecanla yürüttüğümüz bu çalışmamıza destek olmalarını bekliyoruz.

¹"Ben çocukken Raphael gibi resim yapardım. Çocuk gibi resim yapmayı ileri yaşta öğrendim." P.Picasso

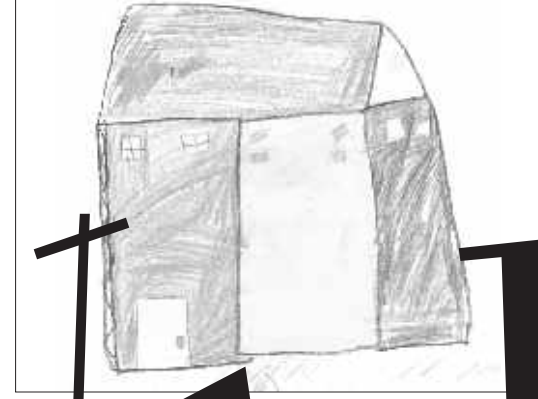
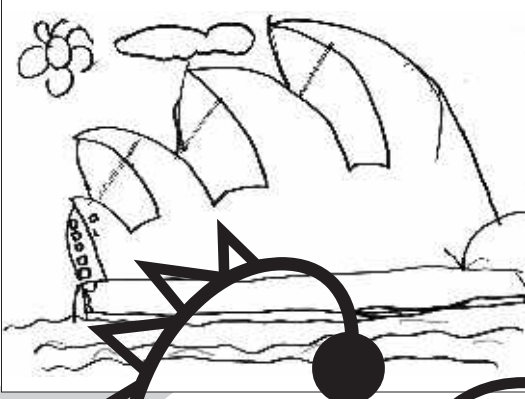
Çocuk kültürü

... TÜKETEN ÇOCUK VE TÜKETEN
BİREYELER YETİŞTİRMEYİ
HEDEFLEYEN, ÇOCUĞUN İÇİNDE
BULUNDUĞU SORUNLARDAN UZAK
ÇOCUĞA SUNLAN YAPAY DÜNYAYA
ALTERNATİF OLARAK, ÇOCUKLARLA
BİRLİKTE ÇOCUKLAR İÇİN
GELİŞTİRİLEN BİR KÜLTÜR
HEDEFELENMELİDİR.
BU DA ÇOCUKLARIN NİTELİKLİ YAZIN
ÖRNEKLERİYLE, BİLİMİN VE SANATIN
HAYATI ANLAMA VE ANLAMLANDIRMA
ÇABALARIYLA BULUŞTURMALARIYLA,
YAŞAMIN HER ALANINA ÇOCUĞUN
KATILIMININ SAĞLANMASIYLA VE
KENDİ YARATTIKLARI KÜLTÜRLERİ
İFADE EDEBİLECEKLERİ
OLANAKLARIN SAĞLANMASIYLA
MÜMKÜNDÜR.

Ezgi Koman

Çocuk Gelişimi ve Eğitimsi

Fotoğraf: M. Onur Yılmaz
(Sarıgül sokak / Savur / Mardin)

Çocuk kültürü, kökeni eskilere dayanan ancak yakın zamandır dile getirilen yeni bir kavramdır. Kökeni eskilere dayanan çocuk kültürünü daha iyi anlayabilmek için "çocukluk" kavramının tarih boyunca geçirdiği sürece göz atmak gerekmektedir.

Çocukluk biyolojik bir sınıflandırma değil toplumsal bir kurgudur. Neill Postman çocukluğu rönesansın en insani icadı olarak tanımlamaktadır. Postman, çocukluğun matbaayla birlikte ortaya çıktığını elektronik medya ile de tekrar ortadan kalktığını düşünmektedir.

Geçmişe baktığımızda bugünkü anlamda bir çocukluğun olmadığını görmekteyiz. Örneğin; ortaçağ toplumlarında çocukların kendilerine özgü giysileri, oyunları, besinleri yoktu. O tarihlerde çocuklar yetişkinlerin herşeyini paylaşmak zorundaydılar. Yani küçük birer yetişkindiler.

Çocukluk kavramı batıda on altıncı yüzyılda ortaya çıkmış, on yedinci yüz yılda gelişmiş, on sekizinci yüzyılda başka bir boyut kazanmıştır. Bu yeni boyutun temelinde ekonominin tarımdan sanayiye geçmesi büyük bir rol oynamıştır. On sekizinci yüzyılda endüstri, kent, fabrika ve modern işçi kavramlarının ortaya çıkmasıyla birlikte çocukluk kavramı da ucuz işgücüne karşılık gelmeye başlamıştır.

1850 ve 1950 yılları çocukluk kavramının geçirmiş olduğu en gelişkin dönemdir. O yıllarda sanayii devrimiyle birlikte fabrikalarda işçi olarak çalışmaya başlayan çocuklar fabrikadan çıkartılmış, okula gönderilmiş, çocuğu anlamaya ve tanımaya dair çabalar ortaya çıkmıştır. Bu durum çocuğun toplumsal bir olgu olmaktan çıkartıp biyolojik bir olgu olarak ele alınmasına yol açmıştır.

Postman'a göre o yıllarda doruğa ulaşan çocukluk

kavramı 1950 yıllarından başlayarak günümüze değin giderek kaybolmaktadır. Yakın çevremize baktığımızda Postman'ın bu tezinin doğru olduğunu açıkça görebiliriz. Artık çocuklar yetişkinler gibi giyinmekte, yetişkinler gibi konuşmakta, yetişkinler gibi oyuncak seçmekte ve yetişkinler gibi değişik amaçlar için yarışmaktadır.

Çocuk kültürü de çocukluğun geçirdiği bu sürecin içinde modernizmle birlikte ortaya çıkmaktadır. modernizmle birlikte ilk kez çocuk kültürünün önemli bir bileşeni olan çocuklar için yazın anlayışının ortaya çıktığını görmekteyiz.

Çocuk Kültürü Nedir?

Çocuk kültürünün birden fazla anlamı bulunmaktadır. Mouritsen'e göre çocuk kültürünün üç ana türü vardır. Bunlar:

- * Yetişkinlerin çocuklar için ürettiği kültür,
- * Yetişkinlerin ve çocukların birlikte ürettikleri kültür,
- * Çocukların kendi ürettikleri kültürdür.

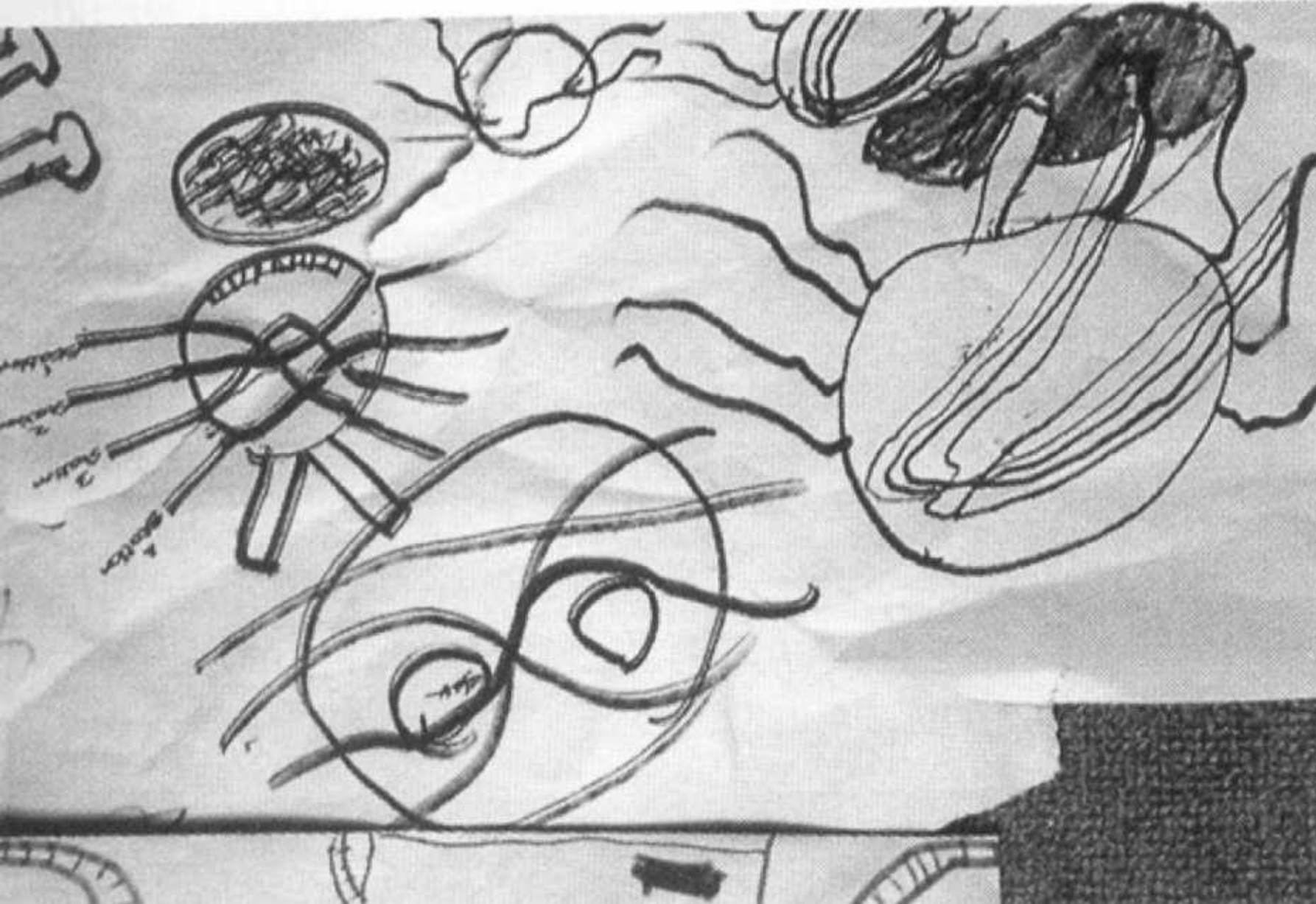
Yetişkinlerin Çocuklar İçin Ürettiği Kültür

Bu kültürün içinde çocuk yazını, drama, müzik, sinema, bilgisayar oyunları, reklamlar gibi değişik olgular bulunmaktadır ve iki alt kültüre ayrılır. Bunlar;

- * Çocuklar için karakter formasyonu yönelimli kaliteli kültür üretimi (eğitsel ve sanatsal yönleri olan ürünler),
- * Pazar yönelimli kültür üretimidir.

Bu iki alt kültürü birbirinden ayıran sınır yeterince net değildir. Örneğin; eğitsel ve sanatsal yönü olan bir olarak değerlendirilebilecek roman kahramanı Harry Potter, aynı zamanda adına üretilmiş sakızlar, resimlerinin olduğu bardaklar ve giysilerle pazar

ÇOCUKLARIN KAFASINDAKİ KENT

Necdet Teymur

İNŞA EDİLMİŞ ÇEVRE,
MODERN TOPLUMLARDA
ÇOCUKLARIN İMGELEMİNİ
BELKİ ERİŞKİNLERİNKİNDEN
FAZLA MEŞGUL EDİYOR.
ERİŞKİNLE ÇOCUĞUN
MİMARLIK DÜNYALARI
ARASINDAKİ FARKSA
ÇOĞUNLUKLA BİRİNCİNİN
İNŞAI EDİMDE
BULUNABİLMESİNDEN
İBARET.

“Çocuğu işe sal, ardından sen git”; “Çocuktan al haberi”; “Çocuk düşe kalka büyür”; “Evladın mı var, derdin var”; oğlan babadan öğrenir sofra açmayı, kız anadan öğrenir biçki biçmeyi”; Babanın sanatı oğluna mirastır”; “Oğlan dayıya, kız halaya çekermiş”; “Bu iş çocuk oyuncağı mı!”

...

Çocukların yapılı çevreyi algılama biçimi ne kadar önemlidir ve bu yetişkinlerinkinden ne kadar farklıdır? Böyle bir araştırma ilginç olmanın ötesinde bir değere sahip midir? Çocuklara, bir vatandaş olarak, kendi dünyalarının neye benzemesi gerektiği sorulmalı mıdır? Daha da önemlisi, onların vizyonlarından, hayal güçlerinden ve dünyayı betimleme tarzlarından öğrenilecek bir şey var mıdır? Bütün yönlendirilmiş araştırmalarda olduğu gibi sorular, sonuçlanan yanıtları belirleyebilir ya da bir problemi tanımlayan pek çok parametre, bunların “çözümlerini” de önceden koşullandırılabilir. Aslında, yaşamız ya da statümüz ne olursa olsun, toplum içinde dolaşan ve “genel bilgi” olarak isimlendirebileceğimiz bilgiler tarafından etkileniriz. Özellikle kitle kültürünün egemen olduğu çağımızda, “dünyaya” dair saf bir kavrayış, orijinal bir fikir ya da kirletilmemiş bir yanıt olamaz. Bununla birlikte, yetişkinlerin önceden tahmin edilebilirliklerinden farklı olarak, çocuklar bizi şaşırtmakta (veya şok etmekte) birebirdirler!. Onların yetişkinlere göre çok az yerleşmiş gelenekleri ve kurumsal bağlantıları vardır. Ne istediklerini belirtmede, ne düşündüklerini söylemede ve ne de hayal ettiklerini sunmakta zihinsel yasakları yoktur.

Sınırlı yaşam deneyimleri ve kısa eğitimleri dolayısıyla, çocukların hafızaları yetişkinlerinkinden daha küçük bir repertuvara sahiptirler. Ama bu, onların ufuklarının da sınırlı olduğunu varsaymaz. Burada önemli nokta, çocuğun çevresine olan tepki biçimi ve nesnelerin varlığı kadar yokluklarını da hissetme biçimidir. Kentli nüfus için, açık alanlar, yeşillik, parklar, kırsal bölgeler, kısaca, peyzaj, böyle bir gereksinimdir. Bu nüfus yerleşme sürecinde, varolanı yakabilir ya da yeni şeyler oluşturabilir. Bu durum çocuklar için ona erişme yolunda o kadar da tahribata neden olamazlar. İsimlerini ağaçlara ya da okul sıralarına kazımak veya masum çiçekleri koparmanın ötesinde tahribat için ne araçları, ne de buna ihtiyaçları vardır. Onların istedikleri, temel gereksinimleri kadar, fantazilerine, isteklerine, rüyalarına kısaca hayal güçlerinden gelene eğilimlidir.

Fotoğraf:
Barlett School'da mimarlık 2. sınıf öğrencileri ile Londra'nın iki ilkokulu'ndan 30 öğrencinin katılımı ile gerçekleştirdiğimiz “makespace” atölyesinin bir “örümcek havuzu/metro” projesi (müellifi 8 yaşında)

Çocukların kenti algılamaları, büyük ölçüde sosyal kökenleriyle de ilgilidir. Selpakçı bir sokak çocuğu ile okul servisiyle pahalı okullara taşınan çocuğun, ya da kapıcı dairesindeki çocukla, "lüks" daire çocuğunun çevresini algılaması aynı olamaz.

Bir çok yetişkin, (planlamacı, tasarımcı, yatırımcı veya politikacı) kent içinde ya da dışında bir açık alana baktıklarında, bütün görebildikleri çok büyük bir yapı ve de proje, iş ve kar) potansiyelidir. Hatta, bu yetişkinler için dünya, büyük bir "arsa"dır da diyebiliriz. Çocukların ise kendi temel ihtiyaçlarını ve fantezilerini de dikkate alırsak, aynı nesneye baktıklarında tamamen başka şeyleri görebileceklerini varsayabiliriz. Benzer biçimde, kent yetişkinlerinin dinlenme fikri, oluşumuna katıldıkları "kent" denen curcunadan kaçma ve o kentlerdeki çalışmalarına daha da dingin bir biçimde dönüp, onları sürdürülebilmek için kent dışına sığınma eğilimlidir. Bu sayede daha çok inşa et, daha çok yık, daha çok inşa et, daha çok yık.... döngüsünü daha bir "sakin kafa"yla sürdürmeyi ümit ederler! Onlar düşlediklerinde sadece uzun uçak yolculuklarıyla ulaşılabilen uzak ülkeleri veya hatta daha uzak olan "doğa cennetleri"ni hayal ederler. Diğer yandan çocuk, bu saplantıların hiçbirine sahip değildir. Onlar oldukları yerde bilim kurgu gerçekliği ve düşsel çevreleri isterler; hem de kentin ortasında!

Onların ufuklarını istila eden o donuk kent caddelerinde renk görürler ve o trafik dolu caddelerde uzaylıları, futbol sahalarını, akışkan metro hatlarını, tropik ormanları düşlerler...

Şimdi soruyu şu biçimde koyabiliriz: iki üç yaş grubundaki deneklerin kent ile ilişkilerinin psişik içeriğini anlamak için psikoanalitik metotlara mı ihtiyacımız var? Ya da onların ürünlerini karşılaştırarak bundan bencilce dersler yaratabilir miyiz? Daha pragmatik bir biçimde, örneğin, Avrupa yaşamının kaçınılmaz kentselliğini, uygarlaşmış ve uyarıcı bir yeşilliğin olabilirliğinin, dışında tutabilir miyiz? Yaşamın çoğu alanında hayal ve yaratma gücünün ümitsiz bir biçimde azaldığı dönemimizde, yetişkinler kendi vizyonları ile çocukların fantezilerini birlikte değerlendirip, içlerindeki çocuğu uyandırma olgunluğunu gösterebilirler mi?

Fotoğraf:
Savaş ve Çocuk

ARREDAMENTO MİMARLIK 2000/1'den yazarın izniyle alınmıştır.

Yazının devamı <http://www.mimarlarodasiansankara.org/mvec>

BİLİM ÇOCUK

Zuhal Özer

YAŞADIĞINIZ EVİ, SOKAĞI VE OKULUNUZU DÜŞÜNÜN; ŞÖYLE BAŞLAYABİLİRSİNİZ: “HER SABAH UYANDIKTAN SONRA OKULA GİDENE KADAR NELER YAPIYORSUNUZ? YATAKTAN KALKIP GİYİNDİNİZ VE BANYOYA GİRDİNİZ; BURASI TEMİZLİK GEREKSİNİMLERİNİZİ KARŞILADIĞINIZ YER. DAHA SONRA MUTFAĞA GİDEREK KAHVALTİNİZİ YAPTINIZ; BURASI BESLENME GEREKSİNİMİNİZİ KARŞILAMAK AMACIYLA KULLANDIĞINIZ YER. KALORİFER YENİ YANMIŞ; EV SICACIK. ÇIKMA ZAMANI GELDİ; PALTONUZU, AYAKKABİNİZİ GİYİP EVİNİZİN KAPISINDAN DIŞARI ÇIKTINIZ. DÖRDÜNCÜ KATTA OTURDUĞUNUZ İÇİN MERDİVENLERİ İNDİNİZ. APARTMANIN KAPISINDAN DIŞARI ÇIKTIĞINIZDA, SOĞUK BİR AN YÜZÜNÜZE ÇARPTI. SOKAKTAN AŞAĞI DOĞRU YÜRÜYÜP BAKKALIN ÖNÜNDEN KARŞIYA GEÇTİNİZ. BİRAZDA DAHA BÜYÜK BİR CADDEYE GELECEKSİNİZ. CADDE BÜYÜK APARTMANLARLA DOLU; GİRİŞ KATLARINDA DÜKKANLAR VAR. PARKIN İÇİNDEN GEÇİP CAMİNİN ÖNÜNE GELDİĞİNİZDE YENİDEN KARŞIYA GEÇECEKSİNİZ. OKUL BİR SONRAKİ SOKAKTA; İŞTE GÖRÜNDÜ. BÜYÜK VE BİRKAÇ KATLI BİR YAPI; MERDİVENLERİ VE KAPISI ÇOK GENİŞ. HER SINIFIN BİRKAÇ PENCERESİ VAR. BU NEDENLE İÇERİSİ ÇOK AYDINLIK. KORİDORLARI ÇOK GENİŞ. BURADA EĞİTİM GÖRÜYORSUNUZ...” İÇİNDE BARINDIĞIMIZ YA DA ÇEŞİTLİ AMAÇLARLA KULLANDIĞIMIZ YAPILARLA DOLU ÇEVREMİZ. BU ORTAMI BİZE SAĞLAYAN DA “MİMARLIK SANATI”. EN ÖNEMLİSİ DE MİMARLIĞIN “YAŞANAN” BİR ŞEY OLMASI. BAHÇE DUVARLARINA ÇARPTIRARAK TOP OYNADIĞIMIZDA YA DA SAKLAMBAÇ OYNARKEN DUVARA SOBE YAPTIĞINIZDA YAŞADIĞINIZ GİBİ. MİMARLIĞIN, MİMARLARIN İNSANLARA SUNDUKLARINI ANLAMAK İÇİN, BİRAZ DA “SORAN” GÖZLERLE BAKMAK GEREKİYOR; TIPKI DOĞAYA BAKARKEN YAPTIĞIMIZ GİBİ. UNUTMAYIN, MİMARLIK BİRAZ DA “DOĞAYI DEĞİŞTİRMEK” DEMEK...

Bilim Çocuk, Ocak 2003 sayısı sunuş yazısından yazarın izniyle alınmıştır.

2

Mehmet Onur YILMAZ

AYAZMA'DA¹ MİMARLIK; ÇOCUK OYUNU...

3

(Mimarlar, yaptıkları projelere biraz da
hayallerini katabilseler;
çocuk olabilseler biraz;
biraz çocuk kalabilseler...)

Ayazma'da çocuklar..
Ev; enkaz...
Dere; lağım...
Umut; büyük...
İstanbul'a uzak,
Erzurum'a yakın...

Ayazma'da çocuklar,
okula uzak; olimpiyat köyüne yakın,
suya uzak; denize yakın
büyüyorlar...

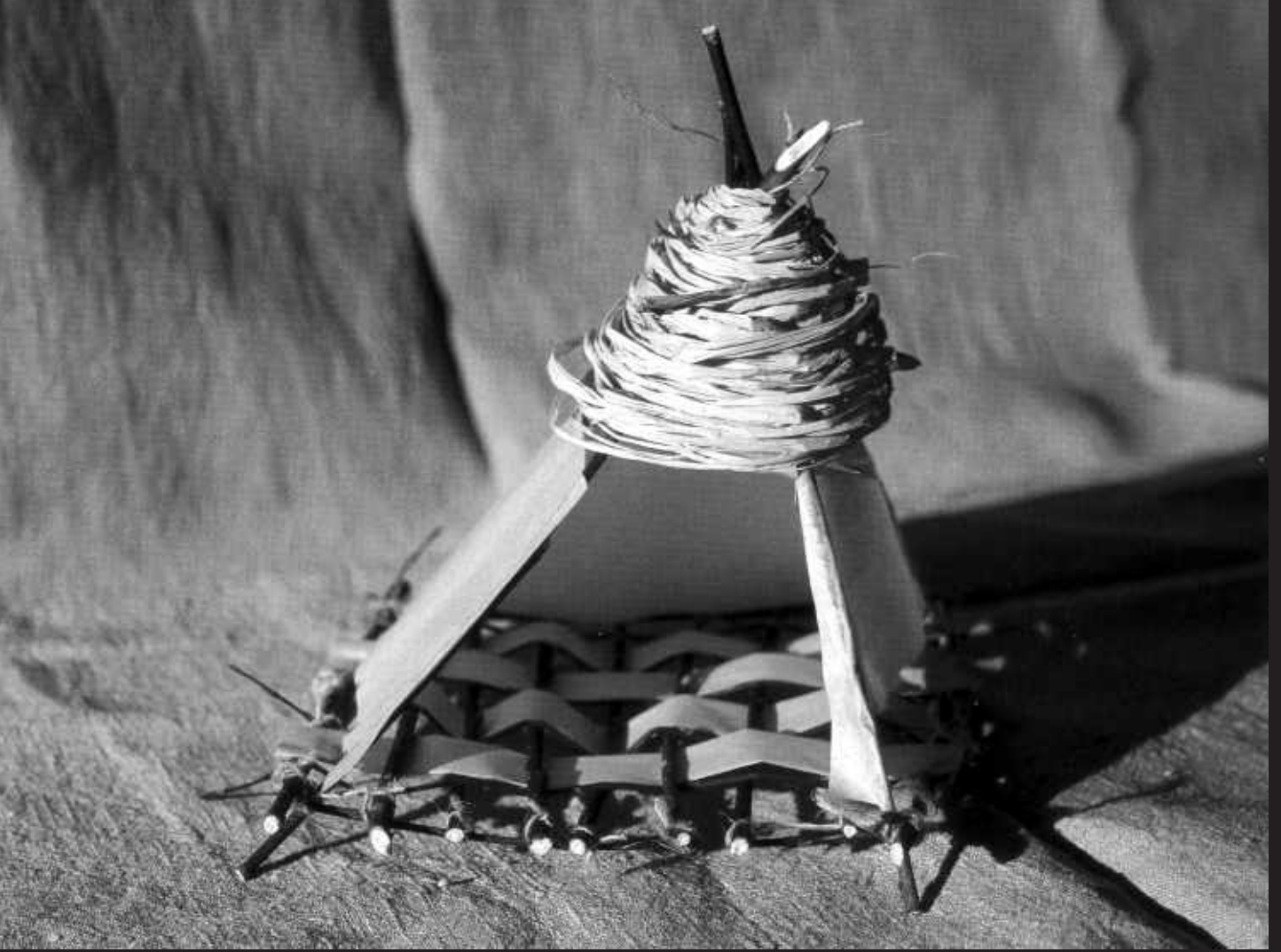
Ayazma'da mimarlık,
çocuk oyunu...
Ayazma'da çocukların oyunu,
tek asfalt yola, tebeşirle
başka bir
Ayazma çizmek,
ya da
kırık briketlerle
başka bir
ev yapmak...

Ayazma'da mimarlık
bize uzak, onlara yakın...

Ayazma'da mimarlık;
çocuk oyunu...

Fotoğraflar:
1-M. Onur Yılmaz
2-M. Onur Yılmaz
3-Eloise Dhuy

¹ Ayazma, İstanbul Küçükçekmece'de bir taraftan Başakşehir Konutları'nın, bir taraftan olimpiyat köyünün karşısında yer alan bir gecekondu bölgesidir.

FİNLANDİYA'DA MİMARLIK VE ÇOCUK

“TEMEL SANAT EĞİTİMİNDE MİMARLIK” PRORAMININ İLKELERİ

Finlandiya Eğitim Bakanlığı

ARKKI'DE BİR ÇOCUK ÇEVREYİ
GÖZLEMLEDİĞİ VE FARKLI
KÜLTÜRLERİN OLUŞTURDUĞU
ÇEVRELERİN FARKINI ALGILAMAYA
BAŞLADIĞI ANDAN İTİBAREN
KÜLTÜREL KİMLİĞİNİ
KAZANMAKTADIR. KENDİ İLE ÇEVRE
ARASINDAKİ İLİŞKİYİ KAVRAYACAK
KENDİSİNİ ÇEVRENİN BİR PARÇASI
OLARAK GÖRMEYE BAŞLAYACAKTIR.
BUNU ANLAMASI ORTAK ÇEVRENİN
OLUŞMASINDA BİREYİN ÖNEMİNİ
KAVRAMASINI SAĞLAYACAKTIR.

Çeviri:

Fince-İngilizce: Pihla Meskanen /
İngilizce-Türkçe: Aslı Baysuğ-M.Onur Yılmaz

Temel Mimarlık eğitimi ilköğretim okullarında sanat ve çevre eğitimini destekler ve kapsamını belirler niteliktedir. Bu eğitimin diğerlerinden farklı olarak teknik, matematiksel ve sosyal konularla da bağlantısı kurulabilir.

Mimarlık özellikle doğal çevrenin planlanması ve dönüştürülmesini konu eden yapı çevre ile doğrudan ilgili niteliksel bir kavramdır. Mimarlık estetiğin, fonksiyonun, maliyetin, teknolojinin ve ekolojinin dengeli birliğini kurabilmelidir.

Mimarlığın temel sanat eğitimi içerisindeki kapsamı giderek kültürel peyzaj, kentsel mimari, kırsal mimari ve kültürel miras başlıklarını da içerir biçimde genişlemiştir. Peyzaj tasarımının temel kavramları da bu temel eğitim içerisinde yer almaktadır.

Verilecek mimarlık eğitimi belirlenen amaca yönelik olarak yıldan yıla değişebilmeli ancak içerik dönüşse dahi süreç kesintiye uğratılmamalıdır. Müfredatın kapsamı ve eğitimin metodu öğrencilerin yaş, seviye ve yerel koşulları dikkate alınarak belirlenmelidir. Yerel koşullar hakkındaki veri tabanı Ulusal Eğitim Kurulu tarafından sağlanır.

Temel mimarlık eğitiminde çevresel kültür bir bütün olarak vurgulanmalıdır. Estetik algının öğretilmesinde planlama, strüktürel çalışma ve malzeme bilgisi yanında araştırma ve deneme de öne çıkarılmalıdır. Mimarlığın fenomeni zaman-mekan tecrübesinin kişiye özel olması sebebiyle tarihsel, güncel ve gelecek bakış açılarının ortak değerlendirilmesi ile ortaya konmalıdır.

Eğitim çerçevesinde amaç öğrencinin kendi çevresini dikkate almasının ve çevre ile olan ilişkisini tanımlarken çeşitli kaygılar gütmesinin sağlanmasıdır. Buradan yola çıkarak örneğin konu sanatsal, yazınsal, söyleysel, işitsel ve yapısal olarak ele alınmalıdır. Öğrenciye aynı zamanda planlama, tasarım ve çevresel kararların alınması süreçlerinde bireysel olarak varolmanın yöntemleri anlatılmalıdır. Etik gelişme ve çevresel anlamda bireysel ve ortak sorumluluk üzerinde de önemle durulmalıdır.

Tüm bunlar ışığında temel mimarlık eğitimi çocukların eğitimi, gençlerin eğitimi ve erginlerin eğitimi olarak üç başlık altında tanımlanmıştır.

Çocukların ve gençlerin eğitimi üç alt başlık altında değerlendirilmektedir:

- Hazırlık çalışmaları
- Temel çalışmalar
- İleri çalışmalar

Hazırlık çalışmalarında, hedef grup 3-6 yaş arası çocuklardır. Hazırlık çalışmalarını süresi 1 ila 4 yıldır.

Temel çalışmalarda hedef grup 7-12 yaştır. Etkinliğe ilk başlama tarihi gözetilerek çalışmanın 20 yaşına kadar uzaması mümkündür. Temel çalışmaların süresi 4 ila 9 yıldır.

İleri çalışmalar 12 yaşından itibaren başlayabilir ve süresi başlangıç yaşına göre 4 ila 9 yıldır.

Program Süresi:

Hazırlık Çalışmaları	60 saat / yıl
Temel Çalışmalar	60 saat / yıl
İleri Çalışmalar	100 saat / yıl

Bir ders saati 45 dakikadır.

ARKKI; ÇOCUKLAR İÇİN MİMARLIK OKULU Helsinki Finlandiya

Pihla Meskanen, Mimar

Arkki Vakfı'nın kurucu üyesi
Arkki, Çocuklar için Mimarlık Okulu Müdürü

Arkki, 1993'te kurulmuştur. Arkki Finlandiya'da çocuklar için özel mimarlık eğitimi programına sahip tek sanat okuludur.

Arkki, 1994'ten bu yana Helsinki kent merkezinde ve dört kasabasında çocuklara mimarlık ve çevre kültürü eğitimi vermektedir. Programın temelini Eğitim Bakanlığı'nın 1993'te hazırladığı Ulusal Mimarlık Eğitimi Müfredatı'na dayanmaktadır. Bu program çerçevesinde şimdiye kadar 3-17 yaş arası 800 çocuğa mimarlık eğitimi verilmiştir.

Şu kesindir ki gelecek, çocuklarımızın yaşamayı seçtikleri çevrede onlar tarafından şekillendirilecektir. Çünkü yapı ve doğal çevre insana sonsuz sayıda seçenek sunar ve burada önemli olan sizin neyi tercih ettiğinizdir. Bütün sanatlardan öte, Mimarlık günlük hayatın ayrılmaz bir parçasıdır. Mimarlık her yerdedir. Bu yüzden bu konuda bulunduğumuz tercihler sadece kendi yaşantımızı değil bütün çevreyi etkiler, dönüştürür.

EĞİTİMİN AMACI

Mimarlık, yapı ve çevre ile doğrudan ilişkili bütüncül bir kavramdır. Estetiğe, fonksiyona, teknolojiye ekolojiye ilişkin kaygıları beraber güder. Bu sebeple çocuklar için mimarlık eğitiminin kavramsal çerçevesi kültürel peyzajı, kentsel ve kırsal mimarlığı, kültürel mirası kapsar biçimde tanımlanmalıdır. Ele alınacak temalar tek bir tasarım nesnesinden, mekanlara, binalara ve hatta kentlere kadar her ölçeği kapsamalıdır. Ayrıca unutulmamalıdır ki mimarlığın fenomenini zaman-mekan tecrübesi ile şekillenen tarihsel, güncel ve geleceğe dair bakış ve öngörülerle oluşturur. Yani eğitim sürecinde keşfetmek, mekan ve çevre tecrübesini yaşamak ana unsur olarak ele alınmalıdır. Sergiler, bina gezileri bu keşfin güncel anlamda yapılmasını sağlayabilir.

Arkki'de bir çocuk çevreyi gözlemlediği ve farklı kültürlerin oluşturduğu çevrelerin farkını algılamaya başladığı andan itibaren kültürel kimliğini kazanmaktadır. Kendi ile çevre arasındaki ilişkiyi kavrayacak kendisini çevrenin bir parçası olarak görmeye başlayacaktır. Bunu anlaması ortak çevrenin oluşmasında bireyin önemini kavramasını sağlayacaktır.

Arkki'nin başlıca amacı çocuk ile çevre arasında bireysel bir ilişkiyi kurulmasını sağlamaktır. Burada tanımlanan "öğretme" ise sadece algılamayı, değerlendirmeyi, anlamayı, kavramsallaştırmanın ve değer vermenin öğretilmesidir.

ARKKI MÜFREDAT PROGRAMI ANA BAŞLIKLARI

EKOLOJİK ÇEVRE

İnorganik Çevre
Organik Çevre

Peyzaj-Yapı İlişkisi
İklim-Yapı İlişkisi
Işık Kaynağı-Yapı İlişkisi
Mimarlık ve Sürdürülebilir Gelişme
Ekolojik Mimarlık
Peyzajda Görsel Elemanlar
İnsan-Çevre Etkileşimi

Mimarlıkta Sürdürülebilirliğin ilkeleri
Ekolojik Alan / Kasaba / Kent
Arazi Kullanımı ve Kentsel Planlama

KÜLTÜREL ÇEVRE

Barınak, Baraka, Bina
Konut Geleneği

Modern Çevre
Kültürel Tarih
Sanat ve Estetik
Maddesel Kültür
Mimarlıkta Stiller

Toplumun İfadesi Olarak Mimarlık
Kentteki Tarihsel Katmanlar
Zaman ve Mimarlık
Kültürler Arası Etkileşim
Kent Planlaması

MİMARLIK VE PLANLAMA

Mimarlığın Temel Elemanları

Mimarlığın Temel Kavramları
İnsan Ölçeği
Mimarlık Sembolleri
Mimarlık ve Yapı Üretimi

Mimari İfade
Grafik Anlatım Teknikleri
Ölçekli Maket Yapımı Teknikleri
Planlamaya Destek Olarak Bilişim Teknolojileri
Mimari Belgeleme
Mimarlığın Felsefesi ve Teorisi
Dahi Loci

UIA ÇALIŞMA PROGRAMI MİMARLIK VE ÇOCUK ÇALIŞMA GRUBU YAPILI ÇEVRE EĞİTİMİ REHBERİ¹

Yapılı çevrenin gelecekteki belirleyicileri bugünün çocukları olacaktır. Bu süreçte alacakları kararlar ve verecekleri tepkilerin temelinde ise eğitimleri boyunca edindikleri bilgi, beceri ve yetenekleri olacaktır.

Eleştirel düşünce, sorumlu vatandaşlık, kültürel birikim, sosyal uyum ve çevresel sürdürülebilirlik gibi kavramların tümü geleneksel eğitim sisteminin müfredatına ancak yapılı çevrenin olanakları kullanılarak kazandırılabilir.

Gimmy Graves² "Yapılı Çevre Eğitimi"ni (YAÇE) şöyle tanımlıyor:

" Mimarlık maddesel kültürün bir yüzüdür ve diğer yüzleri ile beraber YAÇE'nin odağında yer almalıdır. YAÇE, kent planlamasını, mimariyi, peyzaj tasarımı, tarihi kültür mirasının korunmasını öğretmeyi ve bu bunların bilincini edindirmeyi temel almalıdır. Genel anlamda bakıldığında araçları ve amaçlarıyla; koşulları ve sonuçlarıyla doğal çevreye her türlü insan müdahalesi YAÇE'nin konusudur. Bu durum

öğrencilere yapılı çevrenin doğal çevreyle uyumunu gözetmenin öğretilmesini temel bir amaç olarak ortaya koyar.

YAÇE pek çok yerle, nesneyle ve süreçle ilişkilidir. Parklar, caddeler, okullar, heykeller ve tabelalar bunlardan birkaçıdır. Kaynakların geri dönüşümü ve toplum için örnek bireyler yaratılması da diğer birkaçı... Ve tabi ki bir ucu da kamusal konularda karar alma süreçlerinde taraf olmayı tanımlar. (önemli tarihi alanların korunması, ekonomik gelişme ile çevresel sürdürülebilirliğin dengelenmesi gibi...)

YAÇE eğitimcileri öğrencilerinin insanın dünyanın farklı yerlerinde, geçmişte ve günümüzde çevresiyle olan etkileşimi ile ilgili bilgisini artırmayı hedefler. Ayrıca çevresel konularda başta olmak üzere eleştirel düşünce sistemini geliştirmede artı bir ivme yakalamayı hedefler. Amacı estetik değeri yüksek, işlevsel, güvenli ve pek çok insanın pek çok ihtiyacını karşılayacak yüksek kaliteli yapılı çevre elde etmenin tarafında ancak çevrenin ve tarihsel mirasın gözetilmesini de savunan bireyler yetiştirmektir."

UIA, çalışma programı kapsamında dünya mimarlarına öğrenci ve öğretmenlerle başarılı bir işbirliği gerçekleştirebilmeleri için bir rehber kitapçık yayınlamıştır. Bu rehberde, önerilen çalışma üç ana başlık altında tanımlanmıştır:

- Mimarlar okulda rehberi mimarların okullarda, öğrenci ve öğretmenlerle etkin, pratik ve katılımcı etkinlikler gerçekleştirmesine
- Müfredat malzemeleri rehberi, YAÇE bünyesinde kullanılacak yardımcı pedagojik malzemelerin elde edilmesine
- Eğitimci eğitimi rehberi öğretmenlere mimarlık ve yapılı çevre ile ilgili gerekli en az bilginin ve bakışın kazandırılmasına

yönelik yardımcı bilgiler içerir.

Bu program çerçevesinde belirlenen hedef yaş grupları aşağıdaki gibi benimsenmiştir:

Seviye	Yaş
Okul öncesi (ana okulu ve kreş)	2-5
İlkokul (ilköğretim-1)	6-12
Ortaokul (ilköğretim-2)	13-15
Lise	16-18

¹Bu metin UIA Çalışma Programı çerçevesinde Mimarlık ve Çocuk Çalışma Grubu tarafından hazırlanan UIA BUILT ENVIRONMENT EDUCATION GUIDELINES'in giriş bölümüdür. Orijinal metnin devamında yer alan ve programın detaylarının yer aldığı bölümlere www.mimarlarodasiansankara.org/mvec adresinden ulaşabilirsiniz. (çeviri: M. Onur Yılmaz)

²AIA (Amerikan Mimarlık Enstitüsü) eğitim eski direktörü

ON YIL SONRA SARI SOKAK

Dr. Nuray Bayraktar (Gazi Üniversitesi)
Yard Doç.Dr. Ela Tekkaya (Çankaya Üniversitesi)

Sarı Sokak, 1993-1994 yıllarında tasarımı ve uygulaması dört öğretim elemanı tarafından gönüllü olarak gerçekleştirilmiş¹, Çocuk Esirgeme Kurumu Atatürk Çocuk Yuvası D-Blok'da yer alan bir oyun mekanıdır. Sarı Sokak, 2-6 yaş grubu kimsesiz çocukların oyun gereksinimlerini karşılamak, zihinsel gelişimlerine yardımcı olmak, enerjilerini boşaltmalarına katkıda bulunmak ve sağaltım amacıyla yuva görevlileri, psikologlar, çocuk gelişim uzmanları, oyuncak tasarımcıları, Gazi Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Kış Okulu öğrencileri ve yüzü aşan gönüllünün desteğiyle yürütülmüş bir çalışmadır.

Sarı Sokak'ın iki temel tasarım yaklaşımı doğrultusunda biçimlendiği söylenebilir: sokak aracılığıyla kenti iç mekanda kurmak ve yapı elemanı (ve imgesi) için araç olarak lego kullanmak. Sokak kavramı ortak yaşamı, paylaşmayı, keşfetmeyi, heyecanı, karmaşıklığı, gündelik olanı barındırması nedeniyle eşsiz bir oyun sahnesi olduğu için seçilmişti. Lego ise her çocuğun tanıdığı, bildiği bir oyun aracıydı ve yaratıcılığa ve yeniden üretmeye olanak sağlaması nedeniyle önemliydi. Çocukların bildiği bir dili kullanarak alternatif bir yaşam alanı sunulmak istenmişti. Yüklediğimiz anlamlarla Sarı Sokak gece ve gündüzü aynı anda yaşayan, zamansız, hem soyut hem somut, açık uçlu, karşıtlıkları içeren ve böylelikle her oyuna sahne olabilen, yeniden üretmeye olanak sağlayan bir mekandı. Kısacası, mekanı kavramlar için bir araç olarak görmüştük; 'ev' ile çocuğun ev kavramını geliştirmesinin, 'sokak' ile sokağı yeniden düşünmesinin, 'postane' v.b. ile meslekleri öğrenmesinin yolunu açmak istemiştik.

Ağaçları, bulutları, kuşları, kedileri ve köpekleri, ay ve güneşi, yıldızları, içine girilebilen evleri, balkonları, saçak altları, çatıları, tenteleri, çiçeklikleri, trafik lambası, otobüs durağı, saati, kaydırak ve tüneli, pencereleri, kapıları, postanesi, eczanesi, manavı, bakkalıyla Sarı Sokak 23 Haziran 1994 tarihinde kullanıma açıldı. Geçen zamanda yüzlerce yuva

çocuğunun oyun odası oldu. On yıl sonra yeniden Sarı Sokak üzerinde düşünmek bizler için yeni bir deneyimdi ve bu deneyimi sizlerle paylaşmak istedik.

Sarı Sokak'ın yeni sakinlerine ilişkin:

Ekonomik krizin Atatürk Çocuk Yuvası'na yansımaları terkedilen çocuk sayısındaki artış şeklinde olmuştur. Yöneticilerin belirttiğine göre, son bir yıldır yuvaya daha çok bebek ve küçük çocuk gelmektedir. Artık Sarı Sokak'ın sakinleri daha küçük, daha az sorumluluğu kaldırabilen, özbakımını bile karşılayamayan 2-4 yaş grubu çocuklarıdır.

Sarı Sokak'ın yeni kullanımına ilişkin:

Sarı Sokak hala D-Blok'un en popüler oyun odasıdır. Çocukların deşarj olması için kullanılan kapalı bir oyun parkı gibi hizmet vermektedir. Yuva yöneticilerinin, uzmanlarının, 'çocukların motor gelişimine yardımcı olan başarılı bir çalışma' şeklindeki yorumları ve özellikle geçen zaman içinde Sarı Sokak'ta mekan ve düzenlemeden kaynaklanan hiç bir kazanın olmaması bizleri sevindiren sonuçlardır.

Projenin temel çıkış noktalarından birisi olan sağaltım işlevinin personel azlığı nedeniyle hala yerine getirilememesi ise üzücüdür. Sarı Sokak'ta kavram eğitimi yapılması da bekleniyordu. Ancak, bu eğitimi verecek personel yetersizliğinin yanı sıra, mekanın kavram eğitimine yönlendirecek elemanlarını da yitirdiği görülmektedir.

Geçen zaman içinde Sarı Sokak'a oturma elemanları eklenmiştir. Oyuna katılmayan çocukların üzerinde yatarak, oturarak diğer çocukları uzaktan izlediği, işlev olarak önemli bir gereksinimi karşılayan, ancak dil olarak mekanla bütünleşememiş 3'er metre boyunda iki sedirdir bunlar. Mekan içinde bu işlevi yere döşediğimiz büyük minderlerin karşılayabileceğini düşünmüştük. Bugün minderler, bir kenarda üst üste yığılmış ve yalnızca jimnastik yaparken yere serilen, çocuğun bireysel kullanımına sunulan, ancak mekanın kurucu elemanı olmaktan çıkarılmış elemanlara dönüşmüştür. Sevindirici olan, yeni bir kullanım la Sarı Sokak'ta artık düzenli olarak jimnastik yapılmasıdır.

¹Söz konusu çalışma G.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Araştırma Görevlileri Ela Tekkaya, Nuray Bayraktar, Çiğdem Yücel ve Ümit Yücel tarafından gerçekleştirilmiştir.

Yaşanmışlıkla gelen değişikliklerden biri de yeni bir oyun aracıdır: asma tavan. Bugün asma tavanın boş kalmış modülleri bir çeşit basket potasıdır. Tavandan sarkan çoraplar, bez bebekler, ayakkabılar, hırkalar son on yılın basket şampiyonlarının izleri olarak durmaktadır. Sarı Sokak'ın tasarımında finans sorunu nedeniyle tavan yüksekliğinden yararlanamamış, yalnızca küçük bir basket potası ile yetinmiştik. Önemli bir tasarım elemanını biz değerlendirememiştik, ama çocuklar bu sorunu kendilerince en iyi biçimde çözmüşlerdir.

Sarı Sokak'ta zaman içinde değişen kullanımlar da olmuştur. Evlerin cephelerini, balkonlarını, saçaklarını taşıyan boru ayaklar birer tırmanma aracına dönüşmüştür. Çocuklar yaşlarından, boylarından beklenmeyecek şekilde Sarı Sokak'ta bir alternatif gezi yolu geliştirmişlerdir: boru ayaklardan yukarı balkonlara, balkonlardan yürüyerek pencerelere, pencerelerden geçerek çatı elemanlarına tırmanılan yeni bir rotadır bu. Belli ki son on yılda yuva çocukları yükseklerde oynamayı alışkanlık haline getirmişler, yaratıcılıklarını mekanı kullanmaya katmışlar, mekanla oynamaya başlamışlardır.

Sarı Sokak'ın yeni adına ilişkin:

On yılda Sarı Sokak, tasarlanan mekandan 'yaşanan mekana' dönüşmüştür. Yaşantı Sarı Sokak'ın adını değiştirmiştir. Çocuklar artık bu mekanı kısaca 'park' olarak bilmekte, nitilemektedirler. Sarı Sokak yalnızca kapıdaki plakette, bizim dilimizde ve bir de yazılarımızda kalmıştır.

Sarı Sokak'ın yeni anlamına ilişkin:

D-Blok'taki en büyük değişiklik yaş gruplarına göre ayrıışan katların sahiplenilmesidir. Atatürk Çocuk Yuvası 'iç yuvalar' ve 'dış yuva' olarak mekansal anlamda ayrılmıştır. İç yuva çocuğun kendi yaş grubuyla birlikte yaşadığı kendi katıdır. Artık her kat kendi içinde bitmiş bir yuva olarak görülmektedir. Her kat çocuklarda sahiplenme duygusunu yaratması beklenen bir mekansal sınırdır. Yöneticiler ve uzmanlar tarafından 'kendi' kavramı çocuğa mekandan başlayarak kazandırılmaya çalışılmaktadır.

Orta kat 2-4 yaş grubunun yuvasıdır; ortak yatak odaları, oturma, televizyon, etkinlik/oyun odaları, banyoları vardır. Ama orta katın bir de özel oyun odası vardır. Bu odaya farklı mekanları algılamaları için zemin kattaki 5-6 yaş grubu ya da üst kattaki 0-2 yaş grubu çocuklar zaman zaman misafirlğe gelmektedir. Sarı Sokak, artık, D-Blok'un diğer yaş grupları tarafından ziyaret edilen yeridir. Sarı Sokak yüklemeye çalıştığımız bir oyun sahnesi olmanın ötesinde anlamlarla, çocukların 'ev' kavramıyla örtüşen, hiç bir şeyin onlara ait olmadığı bir dünyada benimsedikleri 'kendi' mekanlarıdır.

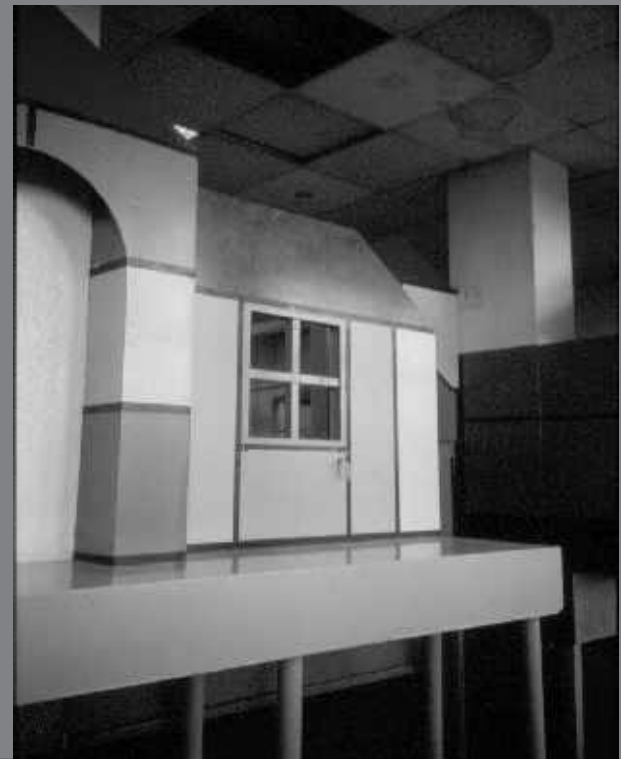
Son söz / Çocuk ve Mekana ilişkin:

Atatürk Çocuk Yuvası'nda sürekli, oyuncaklardan kişilere, 'farklı uyaranlar' sorunu yaşanmaktadır. Diğer çocuklar gibi, Sarı Sokak'ın çocukları için de herkes yabancıdır. Çocukların tanıdık kavramları yoktur ve yabancı insan hiç bir zaman gerçekten yabancı değildir. Bu nedenle herkesi hemen benimserler. Hiç bir şey onlara ait değildir; hiç bir şeyi tam olarak sahiplenemezler. Maddiyat, koruma gibi kavramları yoktur. Paylaşmayı istemezler; koşulları onları bireysel davranmaya yönlendirmiştir. Bu nedenle, ellerine aldıkları nesneyi yalnızca inceleyip, sonra bir kenara bırakırlar. Kız çocukları evcilik oynamazlar; çünkü, evde ne bulunur ve nasıl kullanılır bilemezler. Nesneye, materyalle oyun üretmekten uzak olan yuva çocukları yalnızca oyuncağın kendisiyle oynamaktadırlar; çünkü, nesneyi oyuna dönüştürecek kavramlardan da yoksundurlar.

Evet, Sarı Sokak çocukların motor gelişimini güçlendirmektedir ve onların en rahat oynadıkları, benimsedikleri mekandır. Ancak, Sarı Sokak'ın on yıl önceki amacını tam karşılayabilmesi, bu amacın yaşama geçirebilmesi için tarifi oyunların da oynandığı, böylece kavramların ve paylaşmanın öğrenildiği bir mekana dönüşmesi gerekmektedir. Bu, yalnızca bir materyal sorununun ötesindedir.

Sarı Sokak çocuk ve mekan ilişkisini açığa çıkaran, mekanın çocuk için önemini öğreten bir deneyimdir. Mekan, herşeyin sürekli olarak değiştiği bir yaşam alanında, çocuk için 'kalıcı' olan tek şeydir. Atatürk Çocuk Yuvası'nda mekan kalıcıdır. Atatürk Çocuk Yuvası'nda mekan, büyümek demektir; büyüdükçe üst katlardan alt katlara, bir bloktan diğerine gitmek demektir. On yıldır D-Blok çocuklarının bu büyüme süreçlerinde "Sarı Sokak"la mutlaka tanışıklıkları vardır.

Yeniden öğrettikleriyle Sarı Sokak'ı 20.Yılında da yazabilmek umuduyla.

TASARIM, MİMARLIK, KENT VE ÇOCUK

Dr. Nuray Bayraktar

Yard.Doç.Dr. Ela Tekkaya

Ankara Özel Tevfik Fikret İlköğretim Okulu'nda 1999-2000 Öğretim Yılı içerisinde gerçekleştirilen bir çalışmada¹ 12-15 yaş arası öğrencilerden kendileri için güvenli ve sağlıklı bir oyun alanı tasarlamaları ve bu tasarımlarını 3.boyutta ifade etmeleri istenmiştir². Bu çalışmanın hedefi çocukların en çok kullandıkları fiziksel çevreye çocuk oyun alanlarına ilişkin gözlemlerini, beklentilerini, istemlerini saptamak biçiminde belirlenmiştir. Çalışmada, çocukların yaşadıkları çevreyi algılamaları, yaşadıkları olumsuzluklar için çözüm yolları üretmeleri, çevrelerine karşı duyarlılıklarını geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Yaklaşık iki ay süren çalışmanın ardından elde edilen ürünler farklı kesimlerden temsilcilerin yer aldığı bir jüri³ tarafından değerlendirilmiş ve ilginç bulgulara ulaşılmıştır. Bugün de güncelliğini ve önemini koruyan ve aşağıda özetlenen bu bulgular bu yazının konusunu oluşturmakta ve tartışmaya açılmaktadır.

- İlk saptama jüri ortamına ilişkindir. Jüri ortamı öğrencilerin, tasarımlarına esas oluşturan fikirlerini sözlü olarak ifade etmeleri açısından son derece olumlu bulunmuştur. Öğrenciler ve jüri için önemli bir deneyim olan bu ortamda öğrenciler kendilerine aktarılan önerileri dikkatle dinlemişler, tartışmalara katılmışlardır. Jüri üyeleri açısından ise bu ortam ilk kez bu yaş grubunda kullanıcılarla birlikte olmak ve heyecan uyandıran çok renkli sunumlarla karşılaşmak açısından oldukça öğretici olmuştur.

- Bulgular, öğrencilerin içinde yaşadıkları toplumda var olan değer yargılarından, düşünce kalıplarından, fiziksel çevreden doğrudan etkilendiklerini ortaya çıkarmıştır. Hemen tüm tasarımlarda günlük yaşama alışkanlıklarının bir göstergesi olarak fast-footlar, marka savaşlarının bir sonucu olarak da Mc.Donald's ya da Burger King, Adidas ve Coca-Cola gibi satış birimleri yer almıştır.

- Tasarımlarda ticari aktivitenin ön plana çıktığı görülmektedir. Neredeyse tüm öğrenciler aileleri ile birlikte olabildikleri sınırlı zamanın alışveriş zamanı olduğunun bilinciyle, önerilerinde bir alışveriş merkezine yer vermişlerdir. Yine öğrencilerin bir çoğu oyun alanlarını benzin istasyonu, spor alanı veya güzellik salonu ile birlikte düşünerek gündelik yaşama gönderme yapmışlardır. Ancak, bu bakış açısı ile gündelik yaşamın bir parçası olması gereken kültürel, sanatsal (müzik, tiyatro, sinema vb.) aktivitelere olanak sağlayacak mekansal düzenlemeleri önemsememişlerdir.

- Öğrenciler oyun alanını tüm yaş gruplarından çocukların birarada olacakları; özel oto ile ulaşılabilen, kent dışı bir merkez olarak ele almışlardır.

- Çalışmaların değerlendirilmesi sonucunda, öğrencilerin oyunu yaratıcılıktan uzak bir faaliyet olarak algıladıkları tespit edilmiştir. Kendileri için yaratılmış mevcut oyun alanlarında çocuklar yaratıcı değil, kullanıcı rolündedirler ve bu rolü benimsemişlerdir. Bu nedenle de tasarımlarda oyuncaklar bildik, tanıdık, var olan oyuncaklardan farklı önerilmemiştir.

- Projelere esas olan temel kavram 'aktivite' olarak düşünülmüştür. Öğrenciler tasarımlarında çeşitli fonksiyonlara yer vermişler, spor olanakları tüm tasarımlarda ana kurguyu oluşturmuş; ancak, oyun alanı tasarımında oyun, öncelikli bir fonksiyon olarak ele alınmamıştır.

- Öğrencilerin tümü tasarımlarında, çevre sorunlarına ilişkin çözüm önerilerine de yer vermişlerdir. Yollar ile parklar arasında yoğun ağaç dokuları, oyun alanlarında yeterli çöp kutuları, parklarda geniş yeşil alanlar önerilen temel çözümlerdir.

- Öğrenciler tasarımlarında kentsel servislerdeki eksikliklere de duyarlılık göstermişlerdir. Farklı kotlarda açık-kapalı otoparklar ve ulaşımı kolaylaştırıcı çözümler tasarımlarda ön plana çıkmış, ayrıca bisiklet ve koşu yolları da çözüm önerileri arasında yer almıştır. Tasarımlarda özrürlüğe yönelik düzenlemeler sınırlı da olsa düşünülmüştür.

- Tasarımlarda öğrencilerin güvenli ve sağlıklı oyun alanlarına yükledikleri anlam bir tartışma alanı yaratmıştır. Öğrenciler açısından 'güvenlik' genelde 'koruma' olarak ele alınmış; tüm projelerde denetimli girişler, polis noktaları düşünülmüştür. Öğrenciler tarafından "sağlıklı oyun alanı" için önerilen çözümler ise ilk yardım üniteleri, ambulanslar, sağlık ocakları şeklinde olmuştur. Ancak, güvenli ve sağlıklı oyun alanını öncelikle bir mekan problemi olarak ele alan az sayıda tasarımın varlığı jüri tarafından oldukça olumlu bulunmuştur.

Söz konusu çalışma ve bu çalışmada elde edilen ve yukarıda özetlenen bulgular önemli sonuçlar içermektedir. İlk sonuç katılıma ilişkindir. "Katılım" günümüzde üzerinde en çok tartışılan konulardan birisidir. Özellikle fiziksel çevrenin oluşma sürecinde kullanıcıların bu sürece katılımları hem mekan kalitesini etkilemekte, hem de bu mekanların çoğunluk tarafından benimsenmesini sağlamaktadır. Çocuklar açısından bakıldığında da durum bundan farklı değildir.

Uzmanlar tarafından, çocuğun fiziksel çevrenin oluşma sürecine katılımı öncelikle yaratıcılığının gelişmesi, yaşadığı çevreyi sahiplenmesi ve büyükler tarafından güvenilir olmanın mesajını alması bakımından oldukça önemli bulunmaktadır.

Tasarımcılar açısından ise katılım, kullanıma ilişkin verileri ve ipuçlarını doğrudan almayı sağlamakta ve bu yüzden önemli bulunmaktadır. Bu çalışma bir kullanıcı grubu olarak öğrencilerin fiziksel çevreyi oluşturma çabalarının ve katılımın ilk adımı olarak oldukça önemli bulunmuştur.

Gerçekleştirilen güvenli ve sağlıklı oyun alanları tasarım çalışması ile ortaya çıkan sonuçlardan birisi de büyükler tarafından tasarlanmış, kuralları belirlenmiş, sabit oyunlar ve oyuncaklara göre kurgulanmış oyun alanlarının çocuklar açısından yetersizliğidir. Ancak, öğrenciler bu sorunu giderecek çözümleri yine bildik çevrelerinden yola çıkarak üretmeye çalışmışlardır.

Bilimsel araştırmalar çocuk oyun alanlarına bu anlamda farklı bir gözle bakılması gereğini ortaya koymaktadır. Bu mekanlarda asıl amaç çocuğun sosyal gelişimini sağlamaktır. Çocuk bu alanlarda çevresi ile duygusal iletişim kurabilir, bir çok kavramı pekiştirebilir ve öğrenebilir olmalıdır. Bu alanlarda keşfetmek, özgür hareket edebilmek, belirli bir mahremiyet ve özerklik yaşayabilmek çocuğun gelişimi açısından önemli bulunmaktadır⁴.

Oyun ve oyuncak bu anlamda en önemli araçlardır ve bu araçların içinde yer aldığı çocuk oyun alanlarının çocuk için yaşamsal bir önemi vardır. Bu alanları, çocuğun sosyalleşmesini, fiziksel ve sağlıklı bir birey olmasını olanaklı kılacak ortamlar olarak ele almak gerekmektedir. Böylesi ortamları yaratabilmek çocuk oyun alanlarını, çocukların beklenti ve istemlerini; boyutlarını, yaş ve cinsiyet farklılıklarını dikkate alarak tasarlamak ile mümkündür⁵. Bu çalışma bir model

olarak bu anlamda oldukça öğretici olmuştur ve bu yüzden bu tür çalışmaların yaygınlaşmasını desteklemek gerektiği düşünülmektedir.

Bu çalışmanın belki de en önemli sonuçlarından birisi mimarlık ortamı adına sürdürülen tartışmalardır. Öğrenciler mekanı genellikle yakınlık, kopukluk, süreklilik, çevreleme gibi yalnızca topolojik algılarla tanımlamışlardır. Mimarlık eğitiminde bir sorun olarak dile getirilen, orta eğitimde ele alınması beklenen ve önerilen "mimarlık kültürü" birikiminin bu tür ortamlarda bu tartışmalar üzerine eklenen bilgi ve yaklaşımlarla elde edilebileceği çok açıktır.

* Dr.Nuray Bayraktar, Emine Şenel, Özge Akyol tarafından hazırlanan ve "Women Creators of Two Seas, 2000 Mediterranean and The Black Sea" etkinliğinde sunulan "A Participation Model: Children and Secure Playgrounds" başlıklı bildiri metninden ve Doç.Dr.Güzin Türel ve Yrd.Doç.Dr.Ela Tekkaya tarafından Mimarlar Odası Ankara Şubesine sunulan "Çıkarımlar" başlıklı rapordan yararlanılmıştır.

¹Söz konusu çalışma Trafik ve İlk Yardım Dersi kapsamında Sn. Emine Şenel tarafından gerçekleştirilmiştir.

²Öğrenciler düşündüklerini oyuncak parçaları, kağıtlar, atık materyaller gibi araçlar kullanarak oldukça başarılı bir biçimde aktarmışlardır.

³Jüri Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından belirlenmiş ve Doç.Dr.Güzin Türel, Yrd.Doç.Dr.Ela Tekkaya, Dr. Nuray Bayraktar, Fügen Çetiner, Vedat Ağca ve Belemir Güzer'den oluşmuştur.

⁴Gürkaynak İ., 1996, "Çocuklar, Çevreler, Eviçleri", Diğerlerinin Konut Sorunları, TMMOB Mimarlar Odası.

⁵Bayazıt N., Yüksel Y., 1996, "Toplu Konut Projelerinde Çocuklar İçin Mekanlar", Diğerlerinin Konut Sorunları, TMMOB Mimarlar Odası.

MİMAR VEDAT TEK İLE BULUŞMAK...

(Mimar Vedat Tek Anı, Sanat ve Restorasyon Merkezi)

Müge Göktepe

Mimar

“EĞİTİM VE ÖĞRETİM
DÖNEMİNDE HER GÜN İKİ SINIFA
RESTORE EDİLMİŞ KONAKLAR
GEZDİRİLEREK, BU KONAKLAR
VE YAŞADIKLARI KENT
HAKKINDA ÇEŞİTLİ BİLGİLER
VERİLMEKTEDİR....GEZDİKLERİ
KONAKLARIN PROJELERİNİN
HAZIRLANMA AŞAMALARI
HAKKINDA DA
BİLGİLENDİRİLMEKTEDİR”

Fotoğraf: Tülay Özek

Mimar Vedat Tek Anı, Sanat ve Restorasyon Merkezi, Kastamonu Hükümet Konağı'nın mimarı olan Cumhuriyet dönemi mimarlarından Vedat Tek adına ve anısına 2001 yılında Vali Enis Yeter tarafından geleneksel mimariyi korumak ve yaşatmak amacıyla kurulmuştur.

Bu merkez bünyesinde tescilli eserlerin projelerinin yapıldığı, 2 mimar, 5 restoratör teknikerinden oluşan teknik büro ve eski yapı onarımlarında çalışan 28 ustadan oluşan atölye vardır.

Kastamonu' da 534 adet tescilli yapı bulunmaktadır. Bu yapıların onarımında sıkıntı çeken halka teknik ekip ve atölyedeki ustalar tarafından ücretsiz hizmet ve gerekli yardımlar sağlanmaktadır.

Eskiden kömür deposu olarak kullanılan yerleşke alanı mevcut yapıların elden geçirilerek yeni ve bölgenin karakteristik özelliklerini taşıyan yapı örnekleriyle serender, tahıl ambarları, yayla evi, çalışan durumdaki değirmen bezemesiyle yöre kültürüyle buluşmak isteyen herkese kucak açan bir açık hava müzesi niteliğindedir. Merkez; kültürel etkinlikler için salonları, sergi alanları ve her ilçe için ayrılan yöresel el sanatlarının tanıtıldığı birimleri ile üretici bir işlev de üstlenmektedir.

Kastamonu'da 1997 yılında Vali Enis Yeter'in öncülüğünde başlatılan koruma çalışmaları tüm hızıyla devam etmektedir. Bu çalışmalar kapsamında halkın ve özellikle gençlerin koruma konusunda bilinçlenmesi de sağlanmaktadır. Bu amaçla eğitim ve öğretim döneminde her gün iki sınıfa restore edilmiş konaklar gezdirilerek, bu konaklar ve yaşadıkları kent hakkında çeşitli bilgiler verilmektedir. Öğrenciler gezi kapsamında geleneksel yapılara ilgiyi ve bu yapıların korunmasına yönelik yerel bilinci oluşturmayı hedefleyen restorasyon merkezini de ziyaret ederek gezdikleri konakların projelerinin hazırlanma aşamaları hakkında da bilgilendirilmektedir. Ayrıca yapılan çalışmaların, yöresel el sanatlarının ve doğal güzelliklerin tanıtıldığı slayt gösterisini izleyerek geçmişten günümüze taşınan bu değerleri yaşatacak bireyler olarak bu konuda bilinçlenmektedirler. Bu çalışmalar sonrasında mimarlık ve koruma kavramlarıyla tanışan çocuklara söz hakkı tanınmakta ve onların düşüncelerinin yer aldığı bir anı defteri tutulmaktadır.

Bu proje kapsamında bu sene içerisinde 3,319 öğrenci, geçen senelerde de 11,118 öğrenci olmak üzere toplam 14,437 öğrenci yer almıştır.

1000 MİMAR

1000 okulda

Uluslararası Mimarlar Birliği(UIA) yayınladığı program ile üye ülkelerdeki mimarlara evrensel mimarlık kültürünün toplumun küçük yaştaki bireylerine tanıtılması amacıyla çalışma yapmaları çağrısında bulundu.

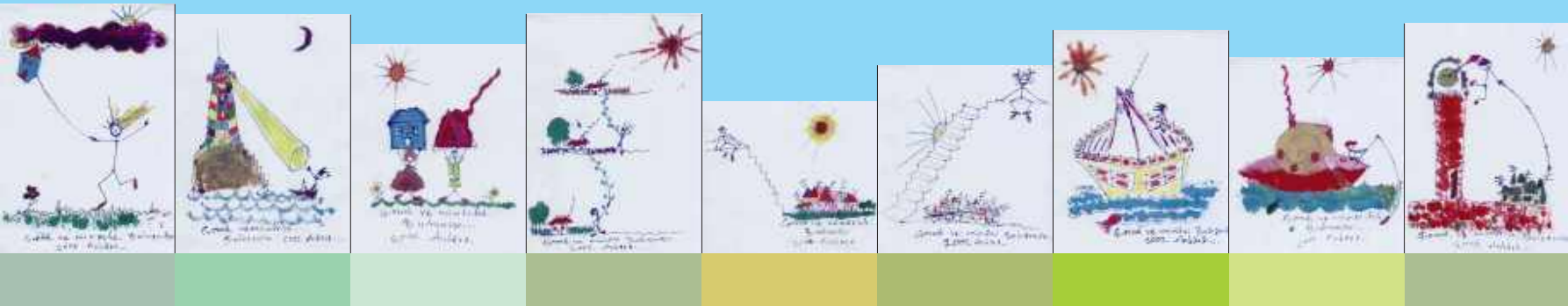
Bu çağrıya yanıt olarak TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ilkinin Ağustos 2002'de gerçekleştirdiği mimarlık ve çocuk buluşmasını bir program kapsamında Ankara'daki 1000 ilköğretim okulunda ve lisede gerçekleştirmek üzere çalışma başlattı. Nisan ayından itibaren Mimarlar Odası Ankara Şubesi üyesi

1000 mimarın Ankara ve yakın çevresindeki
1000 okulda **COCUK**larla buluşması hedeflenmektedir.

Bu buluşmalarla hedeflenen
çocuklara mimarlığın temel kavramlarını anlatmak,
onları yerel ve evrensel mimarlık kültürü ile tanıştırmak,
çocukların özelde evlerine, sokaklarına, okullarına genelde ise yaşadıkları kente sorgulayan gözlerle bakan sorumluluk sahibi kentliler olmalarını sağlamaktır.

Ayrıca, mimarların da şartlanmamış saf ve temiz aklın ve özgür yaratma gücünün sahibi çocuklardan öğreneceği çok şey olduğunu düşünmekteyiz.

Bu programa dahil olmak isteyen üyelerimiz! Lütfen odamıza telefon, fax ya da e-mail aracılığı ile üye sicil numaranızı, adınızı ve varsa özellikle bulunmak isteyeceğiniz okulun adını bildiriniz.

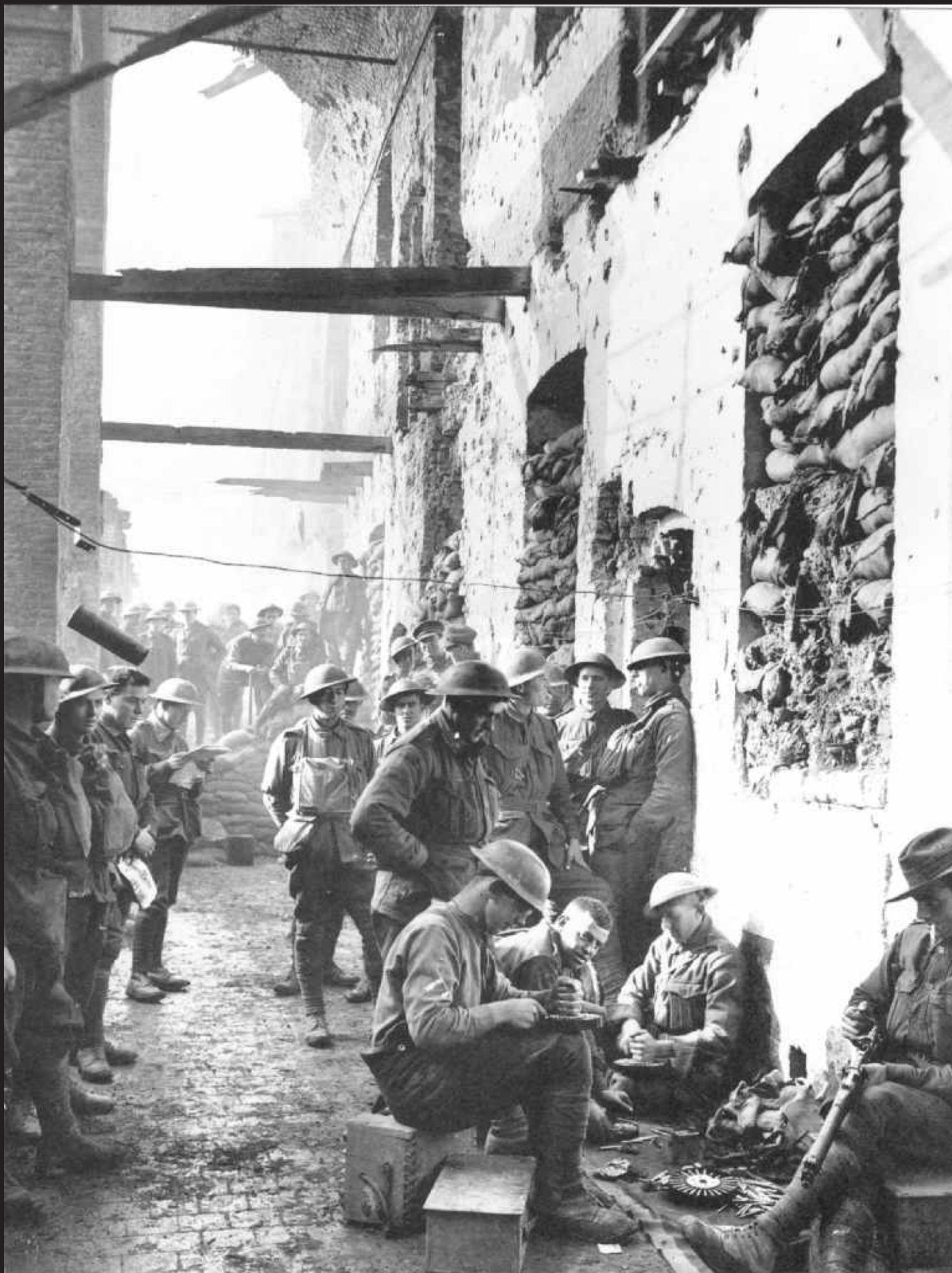

Fotoğraf: Coşkun Aral
Sözün Bittiği Yer (Om Yayınevi)

Fotoğraf:
Western Front 1917-1918 THE COST OF VICTORY

MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

22 ŞUBAT 2003

DANIŞMA KURULU

DEKLARASYONU

MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİNİN 22 ŞUBAT 2003 TARİHİNDE YAPTIĞI DANIŞMA KURULU TOPLANTISINA KATILANLAR; MİMARLIK MESLEĞİNİN, MİMARLARIN, MİMARLAR ODASININ, ANKARA KENTİNİN VE KENTLERİN VE EN SON OLARAK DA ÜLKENİN İÇİNDE BULUNDUĞU DURUM ÜZERİNDE ÇEŞİTLİ AÇILARDAN GÖRÜŞMELER YAPTI VE TARTIŞTI.

SAVAŞIN EŞİĞİNDE BULUNAN BİR ÜLKEDE, TARTIŞMALARIN SAVAŞIN GETİRECEĞİ YIKIMDAN, İNSANİ VE ETİK KAYGILARDAN UZAK KALMASI DÜŞÜNÜLEMEDİĞİNDEN, DANIŞMA KURULUNA KATILANLARIN DÜŞÜNCESİNİN BİR DEKLARASYONLA DUYURULMASI KARARLAŞTIRILDI.

Savaşın eşiğinde bulunan sadece Türkiye değil. Bütün dünya savaşın eşiğinde duruyor ve savaşmaya hazırlanan iki hırslı savaş devine bakıyor. Bu iki ülkeyi devleştiren, savaşmak ve insan öldürmek konusundaki kararlılıkları ve umursamazlıkları... İnsanların öldürülmesine ve, masum insan katliamına duyarsız bu iki kana susamış savaş devi, savaşın ilk kurbanı olacak ama savaşın tarafı olmayan insanlara ve çocuklara karşı acımasız ve duyarsız. Onları görmek ve düşünmek bile istemiyor.

Bu deklarasyon, savaş devlerinin ikisinin de karşısında yer alan ve her geçen gün sayıları milyonlarla artan dünya savaş karşıtlarının, hiç bir kaba gücü olmayan ama duru ve sağduyulu sesine katıldığımızı açıklamak amacını taşıyor.

Bu deklarasyon,
Savaşı ve zorbalığı istemediğimizi,
Despotluğun ve kendi halkını köleleştirmenin her türünden nefret ettiğimizi,
Doğru olana giden ve zorbalıktan uzak bir yolun her zaman bulunabileceğine inandığımızı,
Bir tek çocuğun, bir tek kadının, bir tek erkeğin hatta bir tek askerin bile ölmesine, aç-ilaçsız, evsiz-okulsuz ve yolsuz kalmasına, mülteci durumuna düşmesine katlanamayacağımızı,
Silahlarla ve bombalarla ve tanklarla ve füzelerle kazanılacak bir savaşın kaybedeninin, hangi ulustan olursak olalım, her zaman bizler olacağımızın bilincinde olduğumuzu,
Savaş bir kez başlatıldığında, bir sonraki savaşa yol açacak zorbalığın zaferinden başka bir şeyin elde edilemeyeceğini bildiğimizi,
Bütün ülke kentlerinin meydanlarını dolduran savaş karşıtı güçlü sesin, barışçı çözüm arayışından yana olan halkların ve örgütlerin, uluslararası dayanışmanın yanında olduğumuzu,
duyurmak amacını taşıyor.

Biz, Ankara'da yaşayan mimarlar, zorbalığı, savaşı ve despot zulmünü istemiyoruz. Biz Ankaralı mimarlar, Amerika ve Irak dahil dünyanın bütün halkları için daha uygun ve barışçı alternatiflerin aranmasını istiyoruz. Türkiye'nin, barışçı çözüm arayışlarını içtenlikle ve ısrarla sürdürmesini, savaşın mantığına teslim olmamasını diliyoruz. Uygarlığın en eski topraklarını kana bulamadan, insanlığın kardeşliği için, barışçı bir bilgeliliğin gelişmesi için çaba göstereceğimizi duyuruyoruz.

İngiltere Savunma Bakanlığı'nca 10 Ocak 1995 tarihinde açıklanmış. ABD donanmasına ait bir gemi ile İngiliz yetkilileri arasında, bu ülkenin sahillerine yakın bir yerde geçen bir telsiz konuşması: İngiltere: Çarpışmamak için lütfen rotanızı 15 derece güneye değiştirin. ABD: Çarpışmamak için, biz sizin yönünüzü 15 derece kuzeye değiştirmenizi öneriyoruz. İngiltere: Negatif. Çarpışmayı engellemek için rotanızı 15 derece güneye değiştirmeniz gerekiyor. ABD: Ben bir ABD donanması kaptanıyım. Tekrar söylüyorum. Yön değiştirin. İngiltere: Negatif. Tekrar söylüyorum. Yönünüzü değiştirmeniz gerekiyor. ABD: Burası Uçakgemisi USS Abraham Lincoln. ABD Atlantik filosunun ikinci büyük gemisi. Bize ayrıca üç destroyer, üç kruvazör ve çok sayıda destek gemisi refakat ediyor. Gemimin güvenliği için yönünüzü 15 derece, yani 15 derece kuzeye değiştirmenizi emrediyorum. Yoksa gereğinin yapılacağından emin olabilirsiniz. İngiltere: Biz deniz feneriyiz.

BU ÇAĞRI TÜM DÜNYADA YURTTAŞTAN YURTTAŞA YAPILMIŞTIR

SAVAŞSIZ BİR DÜNYA MÜMKÜN!

IRAK'TA SAVAŞA HAYIR KOORDİNASYONU(*)

SAVAŞI DURDURABİLİRİZ!

BU DÜNYA BİZİM!

Bizler; bu savaştaki her ölümü cinayet sayanlar; düşecek her bombayı vicdanına atılmış hissedecek olanlar; 21. yüzyılı barışın yüzyılı kılmak isteyenler; savaşı bir dünyanın mümkün olduğuna inananlar; ilan ediyoruz ki: Irak'ta savaşa katılan her hükümeti suçlu sayacağız.

*Sesimi milyonların sesine katarak ABD'yi uyarıyorum: IRAK'A DOKUNMA!

*Kendi hükümetimi, meclisimi uyarıyorum: BU SUÇA ORTAK OLMA!

Savaşı durdurmak konusundaki kararlı isteğimi göstermek için 15 Şubat Cumartesi gününden başlayarak, her gece saat 20.00'de ışığımı bir dakika süreyle karartıyorum. Ve tüm dünya vatandaşlarını bu savaşı durdurana kadar her gece saat 20.00'de ışıklarını yakıp söndürmeye çağırıyorum.

Biliyorum ki, dünya kamuoyu, hükümetlerden güçlüdür.

BU ÇAĞRI TÜM DÜNYADA YURTTAŞTAN YURTTAŞA YAPILMIŞTIR.

(*) Aralarında işçi ve memur konfederasyonları, tüm meslek odaları, 59 sanat kuruluşu ve her kesimden sivil toplum kuruluşunun bulunduğu Türkiye platformu.

MÜHENDİSLERİMİZ

Ve

MİMARLARIMIZ

SAVAŞA HAYIR DİYOR

BARİŞ İÇİN 100'LER MECLİSİNE SUNULAN
TMMOB BİLDİRİSİ

Savaş adı altında dayatılan politikalar, gerçekte insanlığa yöneltilmiş bir saldırı programıdır.

Savaşla, insanı insan yapan değerlerimiz, geçmişimiz, doğal kimliklerimiz, kültürlerimiz öldürülüyor.

Savaşla, insanlık derinliği olmayan sıkı bir yaşamın karanlığına mahkum ediliyor.

Bu teknolojik kaba gücü nasıl etkisiz kılacağız?

11 Eylül'de ikiz kulelere yapılan saldırı gerekçesiyle Afganistan'ın yıkımı ve işgali ile başlayan ve Irak'a yönelen tehdit; 27 Şubat 1933'te Reichstag Yangını gerekçesiyle Hitler-Nazi yönetimince başlatılan ve soykırıma dönüşen girişimlere ne kadar çok benziyor.

Yoksulluğun ve eşitsizliğin giderek derinleştiği ülkemizde gündemin baş köşesine Irak Savaşı oturdu. İşsizlik sorunu unutuldu. Açlık sınırının 400 milyon, yoksulluk sınırının 1 milyar liranın üzerine çıktığı unutuldu. Sanayi ve üretim politikaları unutuldu.

Bugün, mühendis ve mimarlarımızın büyük çoğunluğu, yoksulluk sınırıyla açlık sınırının arasında yaşıyor. 2001 yılı krizi nedeniyle 2 milyon daha artan işsizler ordusuna, binlerce mühendisimiz ve mimarımız da katıldı. Henüz işini kaybetmeyenler kendilerini son derece şanslı olarak görüyor.

1991 yılında yaşanan Irak Savaşı'nın bize getirdiği maliyetin 50 milyar dolardan fazla olduğu biliniyor. "Üç koyup beş alma" hevesi bize, oldukça büyük bir bedel ödetmedi mi?

Biz katılım ya da katılmayalım, çıkacak her hangi bir savaş sonucunda milyarlarca dolarlarla ölçülen büyük bedellerle yüzyüze yeniden gelmeyecek miyiz?

Şimdi iktidar halkın isteklerinin aksine, ülkemizi büyük bir savaş gemisine çevirecek adımları atıyor mu?

Toplumun bütün kesimleri, "biz savaş istemiyoruz" diyor da, peki bizi kim ve ne adına savaşa sokmak istiyor?

GERÇEKLERİ BİLİYORUZ

ABD'nin "Terörle Mücadele" adı altında sunduğu bu savaşın Ortadoğu'nun ve Orta Asya'nın geleceğini, açıkçası dünyanın geleceğini yeniden biçimlendirecek bir "Petrol ve Doğalgaz" savaşı olduğunu biliyoruz.

Türkiye'nin 1950'lerden bu yana genişleyerek sürdürdüğü IMF'ye ve Dünya Bankası'na bağımlılık

politikalarının her alanda ABD'ye teslimiyet biçimine ulaştığını biliyoruz.

NATO kapsamında girilen Kore Savaşı, Afganistan'a asker gönderme politikalarının ısrarla izlenen bağımlılık politikalarının sonucu olduğunu biliyoruz.

Ülkemizde kesintisiz olarak sürdürülen anti-demokratik ve baskıcı politikaların, 12 Mart ve 12 Eylül darbelerinin bu politikanın bir parçası olduğunu biliyoruz.

Bugün Mersin Limanı'nın derinleştirildiğini, ülkemizin diğer liman ve üslerinin ABD'nin denetimine açılmak üzere incelendiğini biliyoruz.

Bir yandan 10 binlerce ABD askerinin ülkemizde konuşlandırılmasının hesapları yapılırken bir yandan da, ABD'den alınacak para miktarının artırılmasının hesapları yapılıyor. Savaştan rant elde edecek sermaye çevrelerinin ABD'nin dayatmalarının kabul edilmesi için bildiri üstüne bildiri yayınladıklarını biliyoruz.

Savaş ortamlarında insanlığın eşitlik, özgürlük, barış ve demokratik değerlerinin ayaklar altına alındığını daha önce de yaşadık, biliyoruz.

Türkiye'nin kendi halkına karşı sürdürdüğü anti-demokratik uygulamaları savaş gerekçesiyle tehlikeli boyutlara tırmandıracağını daha önce de yaşadık, biliyoruz.

VE SUSMUYORUZ

Bütün bunları biliyor ve haykırıyoruz:

İnsanlığın geleceği, halkların eşit, özgür, barış ve kardeşlik içinde yaşayabilecekleri bir dünyadan geçmektedir.

Saddam'ı ya da Sam'ı tercih etmek zorunda değiliz.

Bölgemizdeki tüm sorunlar bu kapsamda ele alınmalıdır.

Başka bir dünya mümkün ve biz bir başka dünya istiyoruz.

Böylesi bir dünya özlemini kendi yaşadığımız coğrafyada istiyoruz ve bunun için mücadele etmeye kararlıyız.

100'ler Bildirgesi

ABD ve bağlaşıklarının dev savaş aygıtı "terörist avı" bahanesiyle Afganistan halkının üstüne çullandı ve savaşın küresel boyutlara ulaşabileceği ABD yönetimince resmen açıklandı. İnsanlığı bir kez daha savaşın vahşetiyle karşı karşıya getiren bu duruma seyirci kalamayız.

Bizler, yeryüzündeki bütün din, ırk ve uluslardan insanların yaşama hakkının dokunulmazlığına inanarak, "terörün gücü"ne ve "gücün terörü"ne güvenenlere teslim olmayı reddetme kararlılığıyla biraraya geldik.

Türkiye'nin asker göndererek, çatışmalara katılarak bir savaşın içinde yer almasını istemiyoruz. Hükümetin, TBMM'den aldığı "sınırsız" yetki, Türkiye'yi bugünden tahmin edilemeyecek boyutlarda savaşın içine çekecek ve terörün dolaysız hedefi haline getirecektir. 20 Haçlı yada cihat orduları arasında bir tercihte bulunmayı reddediyoruz.

Gerçekte dünyanın yeniden paylaşılmasını ve süper güçlerin mutlak egemenliğini hedefleyen bir intikam savaşında, üstlerine gece gündüz bombalar yağdırılan Afganistan halklarına ve açıkça tehdit edilen Ortadoğu halklarına yöneltilen saldırıların bir an önce sona erdirilmesini istediğimizi, 11 Eylül saldırılarında binlerce insanı yokeden teröristlere ve bu eylemi kutsayanlara kesinlikle karşı çıktığımızı ve Amerikan halkının acısını paylaştığımızı,

Günümüz dünyasında ülkeler, halklar, insanlar arasındaki utanç verici eşitsizlik ve adaletsizlik giderilmeden; yoksulluk, gerikalmışlık, cehalet yenilmeden; savaşın değil barışın ve refahın küreselleşmesi hedef alınmadan terörle mücadelenin asla başarıya ulaşmayacağına inandığımızı Türkiye'ye ve dünyaya duyurmak istiyoruz.

Dünyada barışın egemen olması için güçlerimizi bir araya getirmek amacıyla "Savaşa ve Terörizme Karşı Girişim" içinde buluşarak etkinliklerimizi sürdürme kararı aldığımızı barıştan yana tüm insanlarına duyuruyoruz.

Adalet Ağaoğlu, Adnan Bostancıoğlu, Ahmet Çakmak, Aydın Engin, Aydın Öztürk, Bülent Erkmén, Bülent Tanör, Çağatay Anadol, Cengiz Aktar, Coşkun Özdemir, Doğan Halis, Emre Senan, Erdoğan Aydın, Ergin Cinmen, Ergun Gümrah, Erhan Bener, Ersin Salman, Erzade Ertem, Feride Çiçeköğlu, Feza Kürkçüoğlu, Füsün Akatlı, Füsün Özbilgen, Füsün DCstel, Gencay Gürsoy, Gülay Batur, Hayri Kozanoğlu, Hırant Dink, Hülya Aksular, Ilgın Su, İpek Çalışlar, Kerem Kurdoğlu, Kutlu Esendemir, Kuvvet Lordoğlu, Masis Kürkçügil, Mehmet Gümüş, Mesut Yeğen, Mete Tuncay, Mithat Sancar, Mustafa Alabora, Mümtaz Sevinç, Nadire Mater, Naz Erayda, Nejat Yavaşoğulları, Nesrin Sungur, Neşe Düzel, Onur Akın, Oral Çalışlar, Orhan Alkaya, Oya Baydar, Oya Köymen, Piyale Madra, Ramize Erer, Refik Durbaş, Sefa Feza Arslan, Su Yücel, Sevil Doğrugüven, Tanıl Bora, Tatyos Bebek, Timur Semerci, Tuncay Akgün, Ufuk Uras, Ümit Kıvanç, Vecdi Sayar, Vedat Sakman, Yaman Aksu, Yiğit Bener, Zuhal Olcay

100'LER MECLİSİ SONUÇ BİLDİRGESİ

"Türkiye, ülkemize, bölgemize ve tüm insanlığa keder, istikrarsızlık ve kriz getirecek bu savaşa karşı durmalıdır. BM ve Güvenlik Konseyi'ni de, savaşı engelleme yolunda aktif tutum almaya, ülkemizden ve dünyadan yükselen barışçı sese kulak vermeye çağırıyoruz.

Bugün bu savaşa hangi nedenlerle olursa olsun hayır demezsek kişi kişi, ülke ülke, tüm kurum ve kuruluşlar tarih ve gelecek kuşaklar önünde sorumlu olacağız, suçlu olacağız.

Bizler ülkemiz insanlarını temsil eden 100'ler Meclisi olarak, dünyadaki ve ülkemizdeki tüm yetkili kurumları uyarıyoruz. Ankara, barışın başkenti olsun diyoruz. Barışçı çözüm umutları henüz tükenmeden bu savaşı engelleyelim, barışı ve hayatı kazanalım."

"Barış İçin 100'ler Meclisi"

Irak'a canlı kalkanlar

'Biz Halk Olarak' 20. yüzyılı tarihin en kanlı yüzyılı olarak hatırlıyoruz ve 21'inci yüzyılın daha da kanlı olma tehdidiyle geldiğinin tümüyle farkındayız. 'Biz Halk Olarak' Saddam Hüseyin'in belki binlerce insanı öldürecek güçte olduğunun, öte yandan George Bush'un elinde bunun binlerce katı insanı öldürecek ve tüm dünyayı yok edecek araçlar bulunduğunun farkındayız. Düşünen insanlar olarak açıkça görüyoruz ki, George W. Bush dünya barışı için Saddam Hüseyin'den çok daha büyük bir tehdittir. 'Biz Halk Olarak' Saddam Hüseyin'i işbaşına getiren ciddi ABD desteğini unutmuyor ve ayrıca Saddam'ın Kürtlere karşı kimyasal silah kullanması öncesinde, sırasında ve sonrasındaki dolaysız ABD desteğini de özellikle hatırlıyoruz. 'Biz Halk Olarak', George W. Bush'u ve onun temsil ettiği açgözlü ve sadist çıkarların varlığı için elzem olan şiddetin kanlı döngüsünü teminat altına alan 'Önce sen saldır' doktrininin büsbütün çılgınlık olarak görüp reddediyoruz. Bu adamı 21. yüzyılın en tehlikeli adamı kabul ediyoruz. 'Biz Halk Olarak' nükleer silah kullanma niyetini bildirmesinin, ABD'nin dünya tarihindeki tartışmasız en güçlü ve en tehlikeli ulus olduğunun kesin kanıtı kabul ediyoruz. 'Biz Halk Olarak' samimiyetle adalet ve barış arayanlar, tüm ulusların eninde sonunda silahsızlanması ve ABD'nin mantıken ve zorunlu olarak bu ulusların ilki olması gerektiğini kabul ediyoruz. 'Biz Halk Olarak' hükümetlerimizin ABD'nin savaş politikaları karşısındaki suskunluğu ve/veya işbirliğinin kesinlikle bizi temsil etmeyen, kabul edilemez bir tavır olduğuna

inaniyoruz. 'Bizim Adımıza Olmaz' (Not in Our Name), zaten korkunç saldırılara maruz kalmış Irak halkına yönelik beklenen bu yeni uluslararası saldırganlık suçuna karşı bizim duruşumuzu ifade etmektedir. 'Biz Halk Olarak' Bush cuntasını destekleyen tüm ulus ve hükümetleri, yüksek kârlı petrol nedeniyle çıkarılacak bir Üçüncü Dünya Savaşı'nın korkak suç ortakları olarak görüyoruz. 'Biz Halk Olarak' sözde Birleşmiş Milletler'in hukuken önlemekle yükümlü olduğu savaşlar için 'yasal' kılıf üretmesi karşısında boş oturmayı reddediyoruz. 'Biz Halk Olarak' analar kızlar, babalar oğullar, kız ve erkek kardeşler, insanlık ailesi içinde savaşı reddeden ve barışı kucaklayan herkesle omuz omuza dayanışma içindeyiz. 'Biz Halk Olarak' körmüşçesine kendi katliamına yürüyen gücü ellerinden alınmış koyun insanlar olarak yaşamaktansa, barış ve adalet savunucuları olarak ölmeyi tercih ediyoruz. 'Biz Halk Olarak' her türlü biçimiyle baskının, tüm şiddetin, bilhassa 'terörizm'in anası olduğuna inaniyoruz. 'Biz Halk Olarak' samimiyetle adalet ve barış peşinde koşanlar, dünya insanların 'bombaya değil yiyeceğe', 'tiranlığa değil adalete', 'savaşa değil barışa' ihtiyacı olduğunu biliyoruz. 'Biz Halk Olarak' insanlık ailesine ve varlığımızın temelini sağlayan gezegenimize bağlılığımızı bildiririz. Bizler, 'insanlık ailesinin bütün üyelerinin doğal yapısındaki onuru ile eşit ve devredilmez haklarını tanımanın dünyada özgürlük, adalet ve barışın temeli olduğunu' bildiren 'İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nce belirlenen hukuk nezdinde 'dünya vatandaşları' olduğumuzu ilan ederiz."

Ken Nichols O'Keefe-Universal Kinship Society Kurucusu

Fotoğraf: Frank Hurley
Western Front 1917-1918 THE COST OF VICTORY

Fotoğraf: Coşkun Aral
Sözün Bittiği Yer (Om Yayınevi)

“SİZ HİÇ

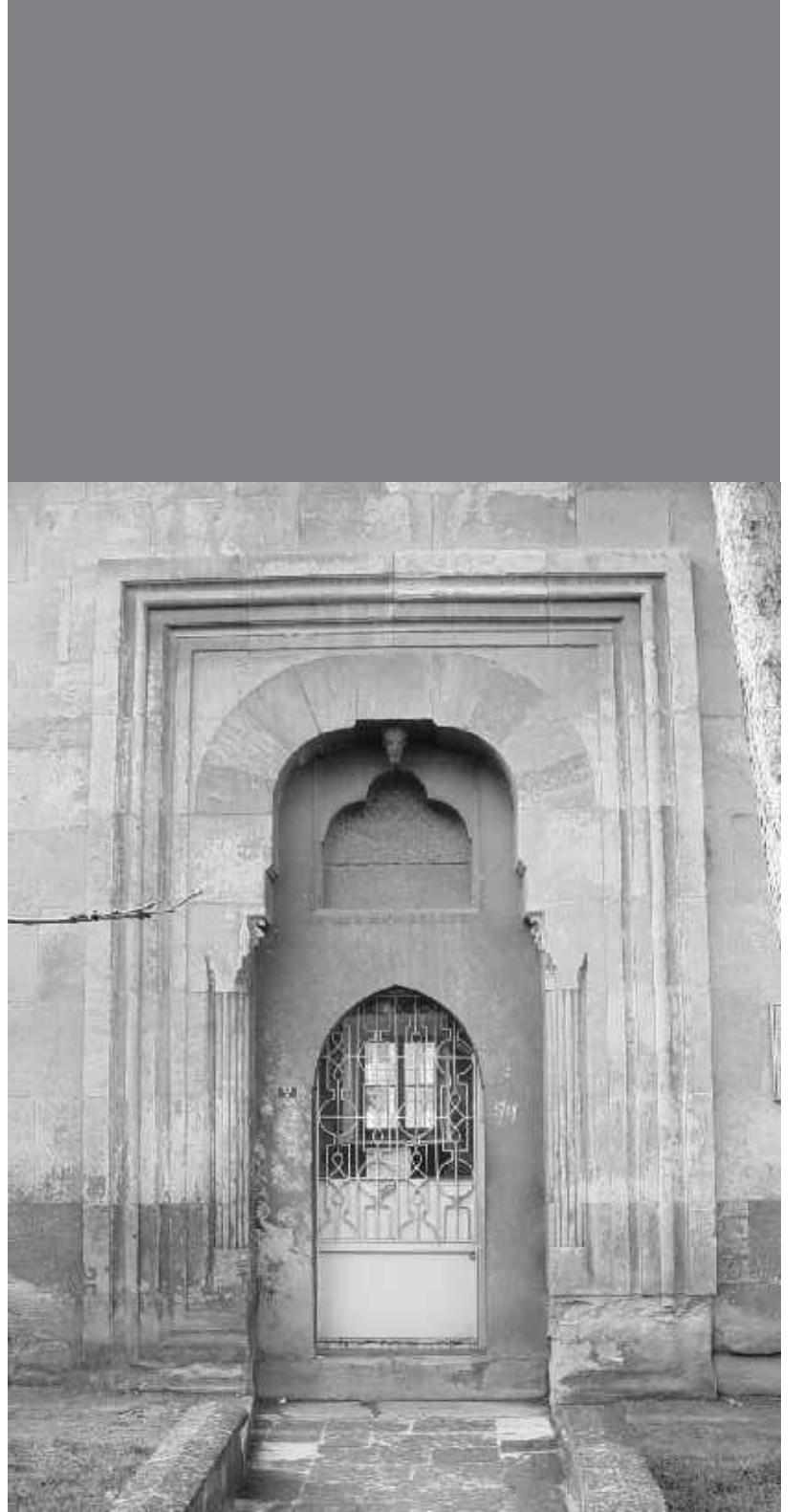
KASTAMONU'YU

EĞER GÖRMEDİYSENİZ,
İSTEDİĞİNİZ YERİNDEN KATILIP, İSTEDİĞİNİZ
KISMINDA AYRILABİLECEĞİNİZ BİR DİZİ
ÖNERİMİZ VAR;

- 27 Mart 2003 Perşembe günü saat 18:30 da Mimarlar Odası 5. kattaki KASTAMONU AKŞAMI'na katılınız. Böylece;
- Kastamonu'nun tarihi kimliğini korumak ve geliştirmekle olağanüstü çalışmalar yapan/yapmaya devam eden Vali Sn. Enis YETER'i dinlemiş, tanımış olursunuz.
- Kastamonu'yu ve Vedat Tek Enstitüsünü tanıtan filmi izleyebilirsiniz.
- Kastamonu gezisine katılan ekibin dia gösterisini izleyebilirsiniz.
- Fotoğraf ve el sanatları sergisinin açılışına katılabilirsiniz.
- Dokuma ve el sanatları ürünleri satın alabilirsiniz.
- Kokteylde ikram edilecek yöresel yiyeceklerden tadabilirsiniz.

- Mimarlar Odası'nın Kastamonu'ya yapacağı periyodik gezilerin birine katılın. Eğer bu gezilerin organizasyonunda sorumluluk alırsanız çok daha iyi olacaktır.
- Kastamonu'da yaşam zenginliğinin izlerini yeniden keşfetmenin keyfini paylaşıyoruz.
- Oradakilere, yaşayanlara, çaba sarf edenlere güç veriniz. Geliştirilen modellerin başarısı için yapabilecekleriniz olduğunu fark ediniz.
- Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Kadıköy Büyükkent Bölge Temsilciliği'nin Kastamonu Valiliğiyle ortaklaşa başlatacağı YAZ OKULUnun programını zenginleştirmek için sorumluluk üstleniniz.
- Her mimarın görmesinin zorunluluğu, her kentlinin görmesinin gerekliliği izlenimini edinebilirsiniz; benzer duyguları, izlenimleri herkesin paylaşacağını ve bunun yaratacağı enerjiyi unutmayınız.

EĞER GÖRDÜYSENİZ,
YUKARIDAKİ HALKALARIN BİRİSİNİ, BİR
YERLERİNDEN YAKALAMANIZ GEREKTİĞİNİ,
BUNUN KEYİFLİ BİR UĞRAŞI OLDUĞUNU
ZATEN BİLİYORSUNUZDUR.

GÖRDÜNÜZ MÜ?”

MEYDANLARI olan kent,
MEYDANLARI yaşatabilen kent,
KONAKLAR kenti,
PİYANO imal etmiş kent,
GELENEKSEL BECERİLERİNİ / ZANAATLARINI
kollayan kent,
MİMARLIĞINA, MİMARINA sahip çıkan kent,

Kastamonu'yu farklı özelliklerini vurgulayarak niteleyebiliriz.
En yaygınlarından birisi de “Şehzadeler Kenti”.
Nitelemelerin tümünü hak eden/hak etmiş bir kent
Kastamonu.

Kimdi o piyano ustaları? Nasıl bir atölyede üretmişlerdi
piyanolarını? Kime, nasıl satarlardı? Başka kentlere, başka
ülkelere yollanmış mıydı? Bilmiyoruz. Araştırmadık. Ama bir
Anadolu kentinde, bir zamanlar - şu veya bu etkenlerle -
piyano üretmeye başlamışsa birileri...Ne söylenebilir ki?
Bir arkadaşımız “bir toplum çalışmaya, başarmaya
yöneldiğinde, üretkenliğinin çeşitliliği ve sonuçları hep
olağanüstüdür” demişti.

Kastamonu'da çeşitli yerlerde karşılaşabileceğiniz bir
Kastamonu işi piyano yalnızca bir piyano değildir artık: Bir
toplumun üretmeye, yaratmaya yönelişinin simgesidir. Bir
asır sonra kültürü, doğası, kaynaklarıyla tüm değerlerini
tüketmeye yönelmiş, kolayca sahip olmaya kodlanmış bir
toplumun hazin durumunu yüzümüze çarpmakla görevli...

Bir Kent; bir enstitü kurmuş, adı Vedat Tek Anı, Sanat ve
Restorasyon Merkezi,

Belki çocuğunun ismini bir enstitüye vererek, bir
zamanların Valisine vefa borcunu ödemiş,

Belki, hükümet konağını yapan mimarına saygısını
göstermiş sahiplenmiş.

Belki de, mimarlığı bir kaynak olarak görmeyi
olağanlaştırmış.

Kastamonu'da şunları duyacaksınız:

- “Restore ettiğimiz tüm yapıların ahşap tamiri, oyma işlerini kendimiz yapıyoruz.”
- “Ustaları örgütlüyor, yeni ustalar yetiştiriyoruz. Köylerden eski ustalar bulduk. Yeni bir demir atölyesi kurduk. Bundan sonra kendi ihtiyacımız olan kapı tokmaklarını, 'karga burunları'nı, yaprak menteşelerini burada üreteceğiz. Diğer kentlere de yollayacağız.”
- “Bir bezirhane kurduk, işletmeye açıyoruz; bundan sonra beziriniz de bizden.”

Kastamonu hepimiz için heyecan. Bu heyecanın paylaşılması, çoğaltılması, örgütlemesi sorumluluğumuz.

25-26 Ocak 2003 tarihlerinde Kastamonu'da idik. Mimarlar Odası Ankara Şubesi her ayın bir Yönetim Kurulu toplantısını bir temsilcilikte yapacak. İlki Kastamonu idi. Sırada Kapadokya var. Ankara Şube hinterlandı çok geniş. Bu toplantı bir alt bölge toplantısı şeklinde hazırlanıyor.

Her toplantıya mutlaka bir GEZİ eşlik edecek. Geziye katılanlar isterlerse toplantıları da izleyebilirler. Amaç gidilen bölgeyi tanıma, ortak bir şeyler yapma ve dönüşte edindiklerini paylaşmak isteyenler varsa, buna ortam sağlama.

Kastamonu'ya ilişkin söylenecek çok şey, yapılacak çok iş var. İsteyene, dileyene...

22 MART CUMARTESİ

KAPADOKYA BÖLGE TOPLANTISI VE GEZİSİNE HEPİNİZİ BEKLİYORUZ.

AİDAT BORÇ BİLDİRİMLERİNİN YOL

Farkında değilsiniz galiba, ülkemiz **ekonomik krizde**, işsizlik had safhada... Bu durumun mağdurlarından biri olan benden kredi kartıyla **aidat borcumu** ödememi talep etmişsiniz. İnsanın **kredi kartı** olması için bankada hesabı, **bankada hesabı** olması için de parası olması gerek. Fakat maalesef bunlardan hiçbiri **bende yok**. Dolayısıyla talebinizi gerçekleştirmem mümkün değil. Benim sizden talebim **üyeliğimi iptal** etmeniz (ve lütfen) hafif **tehditkar**, aba altından sopa gösterir yayın ve mektuplarınızı yollamamanız.

Destek olmuyorsunuz, köstek olmayınız.

Dostluk ve Saygıyla

...ödüllerin geç ödenmesi sırasında ise hukuki yollara başvurmak istediğimizde Mimarlar Odası bize en ufak **bir yardımda bile bulunmadığı** gibi bültenlerde yayımladığı yazılarla “bize ne kardeşim tip proje yarışmasına katılan cezasını kendi ceker” mantığına yandaş aradı. Biz bir avuç mimar olarak yalnız bırakıldık.

...Ankara'dan İstanbul'a taşınırken son bir umutla hem Ankara'daki nem de İstanbul'daki oda merkezlerine baş vurarak **iş aradığımı** ve yardımcı olunmasını istediğim halde özellikle İstanbul'da hiç **ciddiye alınmadığım** gibi beni başlarından atmak için neredeyse çaba harcadılar. Bu durumda benim mimarlar odasıyla **bir ilişkim olmasını** nasıl bekleyebilirsiniz?

Bu parayı **ödemeyi düşünmediğim gibi**, artık Ankara adresimde ikamet etmediğimden dolayı bu adrese bülten veya dergi de gönderilmesini istemiyorum. Bundan sonra Mimarlık yapmayı da düşünmüyorum. Zaten 6 senedir yapmadım. El birliğiyle beni bu işten soğuttunuz. Tasarımcı yeteneklerimi başka alanlarda değerlendirmeyi düşünüyorum. Oralarda da pek saygı gördüğümüz söylenemez ama yine de bizi gerektiğinde **yalnız bırakan bir oda** yok. Kendi başımıza olduğumuzu biliyoruz.

Saygılarımla

SAYIN

Aşağıda dökümü sunulan toplam.....TL aidat borcunuz 31 Ocak 2003 tarihine kadar geçerlidir. Borcunuzu bu tarihe kadar kapatmanızı rica ederiz.

Aksi takdirde 1 Şubat 2003 tarihinde bu borcunuz yönetmeliğimiz gereği TL olacak ve hukuki yollara başvurulacak tahsil edilmek durumunda kalınacaktır.

Şubemiz bir süredir gecikmiş aidat ödemeleri ile ilgili kolaylıklar sağlayan duyurularda bulunuyor. Bu çağrılar dikkatinizden kaçmış olabileceği düşüncesiyle son bir hatırlatmayı zorunlu gördük. Çünkü; Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulu; 2002 yılı ve geçmiş yıllara ait aidat borçlarının 2002 yılı aidatı olan 48.000.000 TL üzerinden ödenmesi için son tarihi 31 Ocak 2003 olarak belirledi ve 1 Şubat 2003 tarihinden itibaren geçmiş yıllara ait aidat borçlarının 2003 yılı aidatı olarak belirlenen 72.000.000 TL üzerinden hesaplanarak tahsil edilmesine karar verdi. Ankara Şube Yönetim Kurulu olarak biz de sürdürdüğümüz ödeme kampanyasını bu tarihe kadar uzattık. Mimarlar Odası olarak üyelerimizle “mahkemelik” olmak asla istemeyeceğimiz bir durum. Bu sebeple lütfen;

- 1- Maddi sıkışıklık ve/veya zamansızlık nedeniyle ödeyemediğinizi düşündüğümüz 2002 yılı öncesi aşağıda dökümü yer alan borcunuzu dilediğiniz sayıda takside bölerek ödeyin.
 - 2- Benzer aksaklıkların bir daha yaşanmaması için 2003 yılı aidatınızı ait olduğu yıl içinde dilediğiniz sayıda takside bölerek ödeyin.
- Göstereceğiniz duyarlılık sizinle birlikte bizim de “istemediğimiz deneyimleri” yaşamamızı engelleyecektir.

Dostluk ve Saygılarımızla,

Şekibe Aslan Köksal
Sekreter Üye

Bu ödemelerin karşısında ise odanızdan **aktif bir çalışma**, dergi ve bültenlerin adresime düzgün bir şekilde ulaşmasını ve **kalitelerinin artmasını** talep etmekteyim. Bugüne kadar odanız **sadece seçim ve borç ödeme** dönemlerinde benimle irtibata geçti.

...Aidat ödeme konusunda göstereceğimiz duyarlığın “**İstemediğimiz deneyimleri**” yaşamamızı engelleyeceği ifade edilmektedir. Böyle bir deneyim yaşamamızı engellemek için biz, sorumluluğun farkında ve bilincinde olan üyeler olarak bize mesleki ve hukuki sahada sayısız katkıları olan ve borcumuzu istediğimiz sayıda takside bölme imkanı sunan Odamız”ın(!) ait olduğu yıllara sari bedelleri üzerinden hesaplanması gereken toplam borcumu, 2002 yılı aidatı üzerinden hesaplayarak, **üyelerine olan hukuki ve mesleki sorumluluğunu** bir kez daha ispatladığını görmüş bulunmaktayız.

Odamızın **kamudaki etkinliğini yitirdiği**, devlet memuriyetine girmek isteyen meslek erbabından, odaya kayıt şartı aranmamasından da bellidir. Bu itibarla, **kamuda çalışan mimarlarla serbest çalışan mimarlar** arasında aidat düzenlemesinin yeniden gözden geçirilerek kamuda çalışan üyelerden aidat alınmamasının uygun olacağı kanaatindeyim.

AÇTIĞI TEPKİLER VE OLANAKLAR

"Aylık iki sigara parası, kendi Odamıza üyelik, ayda iki Amerikan sigarası parası. Bundan kaçınıyor bizim bazı üyelerimiz. Halbuki insanın hayatta bir veya iki mesleği olur. Bu nedenle de bir yada iki meslek örgütüne üye olur. Bu aslında bir onurdur. Ben yurt dışında çalışırken işe müracaat formlarında hep kayıtlı olduğunuz odalar, dernekler, kuruluşları sorarlardı. Bu bir insan için artı puandır. Hobilerini de sorarlar. Hobileriniz, mesleğiniz dışında neler yaparsınız. Maalesef bizde durum böyle değil. Neden böyle değil? Belki hep birlikte araştırmalıyız".

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Danışma Kurulu, 22 Şubat 2003
Nuri ARIKOĞLU'nun konuşmasından

Sekiz aydan bu yana sürdürdüğümüz "aidat borcu sorununu çözme kampanyası" yandaki yazımızla birlikte büyük olaya dönüştü. Oda alışılmadık sertlikte yazılı eleştiriler aldı. Kimi üyelerimiz istifa başvurusunda bulundu. Sınırlı olsa da istifa işlemini kararlılıkla sonuçlandıranlar oldu.

Karşı sayfada eleştiri veya tepki yazılarından yapılmış bir dizi alıntıya yer verdik. Bizim yanıtlarımızdan daha önemlisi konuya dair soğukkanlı bir değerlendirme yapabilmek ve bir dizi soruya ortak yanıt oluşturabilmektedir. Daha önemlisi hepimizin kendimize vereceğimiz yanıtlardır.

- Odanın varlığını finanse etmesinde temel kaynak üye aidatları mıdır?
- Aidat Oda ile üyesi arasındaki aidiyet ilişkisinin bir göstergesi midir?
- Eğer Oda yönetimlerini aracısız, doğrudan üyelerin seçtiğini kabul ediyorsak; seçilmiş bir yönetimin eylemlerini benimsemediğimizde aidatımızı ödemiyoruz diyebilir miyiz?
- Örneğin bir yönetim, yarışmalarla ilgili bir hak ihlaline duyarsız kaldıysa; tepkimiz Odanın kendisine, varlığına yöneltilmeli mi?
- Odanın iktisadi kriz konusunda yapabileceklerinin sınırlarını nasıl algılıyoruz? Örneğin mimar işsizliği konusunda neler yapabilir? Mimarlığı gündem yapmaya çalışmak, bu yönde tüm mimarların katkısını örgütlemeye çalışmak, mimarlık kaynağından kamunun ve toplumun daha etkin yararlanması talebini güncel tutmak, işsizlikle de mücadele olarak algılanabilir mi?
- "ODA" derken, neden, kimden bahsediyoruz? Kendi dışımızda bir yerden mi? Seçtiğimiz Oda yöneticilerini bize servis sunan ücretli mimarlar gibi mi algılıyoruz? Onların bir dönem sorumluluk üstlenmiş gönüllüler olduğunun farkında mıyız? Odanın etkinliği ve başarısının; seçilmiş 7 yöneticisinin ötesinde 6500 üyenin ne kadarının çalışmalarına katıldığı ve destek olduğuna bağlı olduğunu söylemek yanlış mıdır? Üye başvurularındaki, "ODANIZ" kavramının hepimizi dehşete düşürmesi gerekir mi?

Konuyu dağıtmadan, aidat konusuna gelirse; bizce en önemlisi "İÇTENLİK" tir.

Eğer Oda yönetimi; şu veya bu nedenle, diyelim ihmallerle, üyenin veya yönetim kurullarının atlamasıyla birikmiş aidat borçları için üyelerine;

- Kendi durumunuzu gözeterek borcunuzu istediğiniz sayıda taksitle bölebilirsiniz demişse,
- Kimi üyelerimizin 90 aya yayma istekleri bile kabul görmüşse,
- Kredi kartınızın yokluğunda bir yazılı beyanınız, taksit taahhüdünüz yeterli denmişse, tüm bunlar nasıl yorumlanabilir? Bir borcun 1/90'lık kısmını 90 ay sonra almanın; üyeyle Odası arasındaki bir sorunu çözme çabasından öte bir anlamı olabilir mi?

" ÖNERDİĞİMİZ HİÇBİR YÖNTEM DURUMUNUZA UYMUYORSA GELİN BİRLİKTE BAŞKA BİR ÇÖZÜM BULALIM" çağrısını nasıl anlayacağız?

Ortada bir sorun var ve bunu çözeceğiz. Yıllardır sorunları biriktirenler, uyutanlar gibi davranma seçeneğimiz yok. Sorumluluğu üstümüze alacak ve çözeceğiz. Hiçbir üyemizle icralık, mahkemelik olmak istemiyoruz. Bunu tehdit, aba altından sopa göstermek vb. şekillerde algılamaları adil bulmuyoruz. Haketmedik. Her halükarda; Odaya dair sorumluluğumuz gereği, sorumluluklarını eksiksiz yerine getiren üyelerimizin yüzüne bakabilmek için, ALACAĞIMIZ TEPKİLERİN BİR SAHİPLENMEYE DE YOL AÇACAĞINI UMDUĞUMUZ İÇİN, yaşanan hızlı çözülme ve örgütsel deformasyona dur dememizin adımlarından biri olduğu için bu sorunu çözeceğiz.

Çözüm için tek ihtiyacımız; herkesin içtenliği ve karşılıklı olarak içtenliğimizden kuşku duymamayı öğrenme.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi
Yönetim Kurulu

TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ

“BAŞKENT FORUMU”

Beypazarı Bildirgesi ile sonuçlandı

2000 YILINDA 50 BELEDİYENİN ÜYELİĞİ İLE KURULAN TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ, 2002 YILINDA AVRUPA TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ'NE KABUL EDİLDİ VE HER GEÇEN YIL, “TARİHİ KİMLİĞİNE SAHİP ÇIKAN BELEDİYE” ANLAYIŞININ BELEDİYE YÖNETİMLERİNCE KABUL GÖRMESİNİ YAYGINLAŞTIRARAK ÜYE SAYISINI ARTTIRMAYA DEVAM EDİYOR.

TARİHİ KENTLER BİRLİĞİNİN 2003 YILI KORUMA PROJELERİ ÖDÜLLERİ VE KOLOKYUM TOPLANTI VE SERGİSİ İÇİN 1- 2 ŞUBAT TARİHLERİNDE ANKARA'DA, TÜRKOCAĞI BİNASINDA DÜZENLEDİĞİ BULUŞMAYA MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ DE KATILDI VE KATILIMCILARA “TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ'NİN ÇALIŞMALARINI YAKINDAN İZLİYOR VE DESTEKLİYORUZ” MESAJI VEREN “KÜLTÜREL MİRAS” TEMALİ BİRER DOSYA DAĞITTI. DOSYADA, MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ'NİN KORUNMAYA DEĞER TARİHİ VE DOĞAL ÇEVRENİN KİMİ ÖRNEKLERİNE AİT ETKİNLİKLERİNİN KİTAPLARI VE KARTLARI İLE DOSYA KONUSU “KÜLTÜREL MİRAS” OLAN VE BU TOPLANTIYA İTHAF EDİLMİŞ OLAN OCAK AYI BÜLTENİ VARDI.

CUMHURBAŞKANIMIZ AHMET NECDET SEZER, BAŞBAKAN YARDIMCISI VE DEVLET BAKANI ERTUĞRUL YALÇINBAYIR VE KÜLTÜR BAKANI HÜSEYİN ÇELİK 'İN DE KATILDIKLARI TOPLANTININ İLK GÜNÜNDE "ÖZENDİRME ÖDÜLLERİ" ALAN ESKİŞEHİR, MUĞLA VE BARTIN VE "BAŞARI ÖDÜLLERİNİ" PAYLAŞAN İZMİR, DİYARBAKIR VE AĞIRNAS PROJELERİ TANITILDI.

İKİNCİ GÜN, GEÇEN YIL GENİŞ KAPSAMLI ONARIM VE YENİLEME PROJESİYLE TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ ÖDÜLÜ ALMIŞ OLAN BEYPAZARI'NDA “BAŞKENT FORUMU” YAPILDI. FORUMDA BİRARAYA GELEN MERKEZİ HÜKÜMET VE YEREL YÖNETİM TEMSİLCİLERİ İLE BİRLİK ÜYESİ BELEDİYELER, SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI, MESLEK KURULUŞLARI VE KATILIMCILAR TOPLANTIDAKİ DEĞERLENDİRMELER İŞİĞİNDE “BEYPAZARI BİLDİRGESİ”Nİ YAYINLADILAR.

BEYPAZARI BİLDİRGESİ

A) KORUMANIN 5 YILI KAMPANYASI

Tarihi Kentler Birliği Genel Başkanı Erdoğan Bilenser'in 1 Şubat 2003 günü Ankara'daki Kolokyum toplantısı açış konuşmasında dile getirdiği ve Tarihi Kentler Birliği'nin bir önerisi olarak ilan edilen “2003-2008/Türkiye'de Korumanın 5 Yılı” kampanyasının başlatılması dileği desteklenmektedir.

Merkezi yönetimin tüm kurumlarının ve hem ulusal hem de yerel ölçekteki tüm ilgili kurum, kişi ve sektörlerin, bu kampanyada kendi alanlarındaki öncelikleri belirlerken, kültür ve çevre değerlerini korunması, yaşatılması ve gelecek kuşaklara aktarılması hedefini en öne almaları forumun ortak ve önemli çağrısıdır.

B) GÜNCEL GÖREV: YEREL YÖNETİMLER REFORMUNDA “KORUMA”

Forum katılımcıları “korumanın 5 yılına” kalıcı ve etkin bir yasal altyapıyla başlayabilmek için; kültürel ve doğal mirasın yerel sahipleri ve sorumluları olan yerel yönetimleri ve bu konuda duyarlı hükümet dışı kuruluşları da aynı amaç etrafında güçlü ve yükümlü kılmayı hedefleyen temel hukuksal yaklaşımların, hükümetin gündeminde bulunan “Yerel Yönetimler Reformu Yasa Taslağında” mutlaka yer alması gerektiği yönündeki dilekleri tekrarlamakta ve önemle altını çizmektedirler.

C) 2003 YILI VE İZLEYEN DÖNEME İLİŞKİN GÖREVLER

Korumanın 5 yılının ilk yılında, bu konuda mevcut yasalarda varolan ve tarihsel-doğal çevre korunmasında önemli kamusal ve kişisel sorumlulukları tanımlayan kuralların artık yaşama geçirilmesi gerekmektedir. Şöyle ki:

1) Koruma amacıyla kesin imar ve yapılaşma yasağı getirilen arsa ve arazilerin sahiplerine hazine arazilerinden verilmesi yönündeki mevcut mevzuata işlerlik kazandırılması ve hazine arazilerinin değerlendirilmesi politikasında bu konuya öncelik tanınması artık ertelenmemelidir.

2) Merkezi ve yerel yönetimlerin her türlü kamusal hizmetleri için gerekli mekansal gereksinmelerinin mümkün olduğunca kültür varlığı niteliğindeki binaların değerlendirilmesiyle giderilmesi, bu konuda temel öncelikli hedef olmalıdır. Tüm kurumlar ve sektörler de bu çağrıya katılmalıdır.

3) Özellikle tarihsel kentlerin belediye başkanları, başkanlık konutu olarak artık apartman dairelerini değil, o kentteki geleneksel yapılardan birini kullanmalıdırlar. Böylece tıpkı Vali Konakları gibi belediye başkanlarının konutları da o yörenin sivil mimarlık kültürünü simgelemeli ve halka örnek ve öncü olmalıdırlar.

4) Kentlerimizdeki imar planlarının tümünün koruma öncelikli planlar olması, bu kavramın sadece SİT alanlarıyla sınırlı kalmaması, SİT olarak ilan edilmemiş bile olsa tüm yerleşmelerde tarihi ve doğal dokunun yaşatılmasına öncelik veren imar planlarının geçerli olması, yasalarda açıkça yer almalıdır.

5) SİT alanlarındaki halen beklemekte olan Koruma Amaçlı İmar Planlarının yasal süresi olan 1 yıl içinde tamamlanması ve bu SİT'lerdeki planlama çalışmalarının da 5 yıl içinde sonuçlandırılması için gerekli önlemlerin alınması forumun ortak dileğidir.

6) İlköğretimden başlanarak, eğitimde koruma ve kentsel-doğal miras bilincini geliştirici programların devreye sokulması için 2003 yılında hazırlıklar tamamlanarak, 2003-2004 eğitim döneminde uygulamaya geçilmelidir. Tarih öğreniminin siyasal tarih ağırlıklı değil, kültür ve uygarlık tarihi ağırlıklı olması için çabalar yoğunlaştırılmalıdır.

7) Orman Bakanlığımızca, 2001 yılında yasal alt yapısı hazırlanan ve eski eser yapıların onarımına düşük ve uygun ücretlerle ahşap temini konusunu başlatan uygulamaların yaygınlaştırılması gerekmektedir. Bu gibi teşviklerin ilgili tüm kurumlarca da hizmet programlarına alınması, forumun genel dileğidir.

8) Katılımcılar ayrıca kent bilinciyle çevre bilincini birlikte güçlendirmenin ve buna bağlı yurttaşlık kültürünü geliştirmenin de önemli bir etkinliği ik

olarak 22 Nisan Dünya Günü kutlamalarının 23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı coşkusuyla bütünleştirilerek düzenlenmeye başlanmasını ilgili tüm kurumlara önermektedirler.

9) Koruma uygulamalarında "havza boyutunda" planlama ve örgütlenme yönündeki son yılların olumlu çabaları örnek alınarak, bu hedefin de ilgili yasalarda yer alması hazırlığı, 2003'ün öncelikli çalışmaları arasında bulunmalı ve 5 yıl içinde bu örnekler olabildiğince yaygınlaştırılmalıdır.

10) Tarihi kent merkezlerinin bir bütün olarak korunması ve sakinleriyle birlikte yaşatılmasını hızlandırmak ve kurumsallaştırmak için; bu gibi semt ve mahallelerdeki halkın, aynı amaca uygun kooperatiflerde bir araya gelerek merkezi ve yerel yönetimlerin de katkı ve desteğiyle, tarihi dokunun restorasyonu, alt yapısının geliştirilmesi ve yaşam kalitesinin yükseltilmesi için işbirliği ve dayanışma ortamlarını yaratmak gerekmektedir. Bu demokratik örgütlenme ve tarihi kent dokularına katılımcı olarak sahiplenme için gerekli düzenleme ve teşvikler de 2003'ten itibaren 5 yılın hizmet programları arasında yer almalıdır.

11) Tarihi dokuların ve sivil mimarlık örneklerinin, önemli ve kimlikli bir "konut stoku" olarak görülmesi; toplumun konut gereksiniminin karşılanması amacını taşıyan Toplu Konut İdaresi (TOKİ) kredilerinin bu stoğun sağlıklılaştırılması proje ve örgütlenmelerine de verilmesi; böylece kültürel değerlerin yaşatılmasıyla birlikte eski kent merkezlerinde kent kimliğini sürdüren bir kullanım ve işlevlendirme hedefi ile TOKİ olanaklarının buluşturulması sağlanmalı; bu yönde önceki yıllarda yapılan yeni tüzük düzenlenmesine bağlı mevzuat hazırlıkları da tamamlanarak; 2003 yılında ilk uygulamalar başlatılmalıdır...

12) Kültür Bakanlığının bütçesi genel bütçe içinde hala binde 2,5 civarındadır. Bu oran UNESCO'nun hedefi olan, genel bütçenin en az yüzde 1'i olması ilkesine uygun düzeye getirilmelidir. Buna koşut olarak eski eserlerin onarımında olanakları kısıtlı vatandaşlara yardım ve kredi uygulamalarının da güçlendirilmesi; ayrıca kültürel mirasın korunmasında sponsorluğu teşvik edici yeni yasal düzenlemelerin hızlandırılması gerekmektedir.

SONUÇ:

Tüm forum katılımcıları, bu öneri ve dileklerin zenginleştirilerek "korumanın 5 yılının" başlatılması kararına, tüm ilgili kurum ve kuruluşları katılmaya ve desteklemeye çağırmaktadır.

MARDİN ATÖLYELERİ ÇALIŞMA GRUBU 2003 Şubat Etkinlikleri

Ebru Baysal

Mimar

Şu an, yaptıklarımız bir birikimden ibarettir. Bir oluşa evrilmeyi bekleyen birik-im-ler.

Başlangıcı, kendi ölçülerinin belirlediği bir kurguyla; Mardin kentine yaklaşırken ve ondan uzaklaşırken kendi “başına” ve “mimarlığına neler olacağını endişesiyle yol alan bir grup bu. Aktif olarak çalışan 4 mimarlık öğrencisi ve 2 mimardan oluşan çalışma grubu, sözü geçen başlangıcın yapıtaşı olan merak ve kaygıyla beliren durumları ve tartışmalarını, “Biriktirmeler 2003” adıyla 3 Mimarlık Fakültesinde sundu.

Erciyes Üniversitesi Yozgat Mimarlık Bölümü Sunuşu: İlk paylaşım

Mimarlık öğrencilerinin ve hocalarının birarada bulunduğu bir topluluğa sunuş yapıldı. Ankara'dan Yozgat'taki mimarlık okuluna gitmek; okulla, öğrencilerle, hocalarla karşılaşmak ve “Biriktirmeler”i farklı bir yerde mimarlık okuyan öğrencilerle paylaşmak; Ankara Şube ve Mardin Atölyeleri olarak Yozgat'a misafir olmak çok önemliydi.

“İlk girdiğimizde ne kadar da soğuktu mekan!... Yozgat'ta, “orada, hiç de uzak olmayan bir ilde, bir mimarlık okulu var”... O mimarlık okulunda olanaksızlıklar içinde mimarlık konuşan, küçük bir pencereden sonsuz bir ufka bakması dışında mimarlık okulu olabilmekten çok uzak bir binada ufku geniş mimarlar ve mimarlık öğrencileri var... Mardin Atölyeleri cebinde birkaç dia, aklında aylardır biriktirdiği sözcükler ile (ilk kez) kendini anlatmaya ve (bir kez daha) kendini dinlemeye gitti. İlk gördüğümüz meraklı ve anlamaya çalışan gözlerdi. Bir süre sonra ise gülümseyen ve onaylayan gözler görmek doğru yerde doğru insanlarla olduğumuzu gösterdi. Hiç kuşku yok ki mesaj alınmıştı. Mardin'den görüntülerin yer aldığı sunuşun ardından kentten, Ankara'dan ve Yozgat'tan konuşuyorduk. İstediklerimiz tam olarak buydu. Ankara'ya dönüş otobüsünü kaçırmak pahasına geç ayrıldık oradan. Hava çok soğuk mekan ise tüm soluk benzine rağmen artık çok sıcaktı.” (Onur)

“Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin yoğun katkısının bulunduğu Mardin Atölyesi, umarım amaçladığı farklı anlayıştaki eğitim ortamına dair etkinlikleri sürdürülebilirliğini sağlayabilir. Yozgat'taki sunuş ile gelişen ve genişleyen atölyenin tüm öğrenciler tarafından deneyimlenmesi, algılanması ve paylaşılması oldukça önemli. Mimarlık öğrencileri tarafından kurgulanan ve farklı yönlerdeki açılımlarla zenginleşmeye aday her türlü çaba gibi, bu atölyenin de bize kattıklarını ve katacaklarını önemsiyoruz. Mardin ile ve Mardin'de paylaşmak dileğiyle. İyi ki geldiniz. Teşekkürler.” (Tonguç)

Gazi Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Sunuşu

Sunuş, yine Şubat ayı içinde Mimarlık katında küçük bir sınıfta, küçük ama çok heyecanlı bir gruba yapıldı.

Bu fakültede dersler tek bir binada yapılır. Her katta bir veya iki bölüm vardır. Artık, İnce, uzun ve eskisi kadar karanlık olmasa da nasıl olduğunu bilemediğim sevgili mimarlık katımızda uzun bir aradan sonra tekrar bulunmak; bana bu koridorda “başlamak” için ya hatırlamalara ya da insanların varlığına ihtiyacım olduğunu hissettirdi yeniden. Değilse iş başa düşer orada; kendini diri tutmaya. Küçük bir gruba çalışmalara ilişkin sunuş yapılırken, eşlik etmeye hevesli gözlerle karşılaşırken, üzerinde konuşabileceğimiz verimli bir zemini yakalama çabasının çok değerli bir çaba olduğunu bir kez daha hissettim ve

düşündüm: Acaba sonsuza dek öğrenci kalabilecek kadar iyi mimar olmak... “Kendi öğrenme süreçlerinin de mimarı ve kahramanı olan öğrenciler...” demiştik. (Ebru)

Ortadoğu Teknik Üniversitesi Sunuşu: Buluşma İçinde Buluşma

Teması “Sen” olarak belirlenen Ulusal Mimarlık Öğrencileri Buluşması'nın 7.si Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde yapıldı. Mardin Atölyeleri Çalışma Grubu olarak bu buluşmada “Kent Algısı” adını verdiğimiz, 2 atölye çalışmasını içeren programımızla yer aldık.

Her yerden mimarlık öğrencisi. Odtü de. Herkes kendi masasında, kendi yürütücüleriyle. Herkes her yerde. Herkes şaşkın. Herkes tanıdık. Herkes bir arada. Ve dağınık. Ve özgür. Ve çalışkan. Mekan... Kocaman, sessiz, çok sesli, gizli, saklı, apaçık.... Yoksa zaten hep böyle miydi?

Tanımadığımız ve paylaşabileceğimiz bir grup öğrenciyle bütün bir gece orada olmak. Ve birlikte çalışmak, düşünmek, kafa yormak; akıl yürütmek birlikte. Ve yürütücü olmak...

Atölye Çalışması ve yürütücü olmak. Atölye çalışması yürüten bir şey o zaman. Esası, yürümek üzerine olan. Beraber yürüdüğün mü? Yürüdüğüne göre esas olarak-, bilmediğin bir şeyler var. Yürüyerek bulabileceğin. Geldiğin yeri önceden bilemeyeceğin, belki bilmek de istemeyeceğin. O zaman atölye çalışması belirlenen duruma ilişkin olarak o gün orada olacak olanı açığa çıkarma gayretinde mi olmalı? Kendi kendine olmasını istediğin bir duruma sınır koymak nasıl olur? Çok zor olur. (Ebru)

Bu hevesle 2 çalışma belirlendi. Ancak ilk paylaşım, herhangi bir yerden başlayan sohbet oldu. Ankara ve ODTÜ ortamı ile, öğrencilerin geldikleri yerler; mimarlık okudukları kentler tartışıldı. Konuşmanın zemini kendini en son; kentin ve kentteki her şeyin ritmine; yavaş ve hızlı olan kente kaydırdı. Kentin ritmi mi, bizimki mi bunu belirler?

“Ankara'da ağaçlar sıra sıra. Binalarla aynı ritimde. Benim geldiğim yerde ağaçlar kendiliğinden yetişir.” (Söz konusu sohbetten alıntı.)

Sorular soru olarak kalmasın istiyoruz diyerek geçebildik çalışmaya:

“...Buluşma, doğası gereği kendi kendimize oluşumuzu kırar.”Sen” dönüşümün yapıtaşıdır. Biz her bir katılımcının duyarlılıklarından bir yolculuk oluşturmak dileğiyle yola çıktık. Paylaşarak (düşüncelerimizi çarpıtarak) dönüşmeyi bir yöntem olarak belirledik...” (7. Mimarlık Öğrencileri Buluşması, komite metninden.)

Birinci Çalışma: Bir kentin silüetinin 4 parçaya ayrılması ile elde edilen görsel alıntı üzerinden, bütüne ait çıkarımlarda bulunmak ve silüeti yeniden üretmek. Son elde, farklı olarak üretilen silüet parçalarını biraraya getirmek.

“Ne yapmaya çalışıyoruz ve adı neyse onu yapabilmek için, elimizde ne var, ne olmalı, ne olmamalı...” (Güney, Ankara Şube Eylül 2002 Bülteni, Mardin Atölyeleri yazısından.)

Elimizde parçalar var. 3'er kişilik 4 grup olarak ayrılan öğrencilerden, bir silüetin parçası olduğunu bilmedikleri siyah beyaz bir görsel alıntıyı kendi araçları ile yeniden üretmeleri istendi. Diğer gruplara ait parçaların bilinmemesi koşuluyla yeniden üretilenin, silüet olarak yeniden biraraya gelişinde; parça üzerinden algılama ve okuma, araçların seçimi ve uygulanışı; sonuç olarak da bir kente ait olduğu sonradan anlaşılacak bir silüete herhangi bir aşamada müdahale edebilecek mimarın olası yordamı üzerinde duruldu.

"Eski doku olduğundan şüphe duymadığım ne çok kent parçası gördüm.Mardin ise eski değil. 'Eski' , Mardin değil. Zamansızlık bu mu? (Tuğba, 2003 Ocak tartışmalarımızdan.)

Sonuç: 4 grup oldukça farklı yaklaşımlarla başlamakla birlikte, Farkedilenler ve okumalar olarak, yol alışı pek çok noktada buluştu.

"...Buluşmanın yöntemiyle, yalnızca bir organizasyon biçimi olarak değil; çağımızın bir tartışması, mimarlık disiplini dahilinde üretilen işlere de uyarlanabilecek bir yaklaşım olarak düşünülmesi dileğindedir..." (7. Mimarlık Öğrencileri Buluşması, komite metninden.)

1.Grup: Burası pek çok şeyden birden ibarettir ve buradaki her şey katmanlar halindedir. Ama grup, önceliğini belirlemekte zorlanır. (Kent algısı atölyesi dışındaki çalışmalar için ışıklar söndürüldüğü bir anda) Burası, öncelikle ışık ve gölgeden; boşluk ve doluluktan ibarettir: 1. Katman. ...

2.Grup: Mevcut oluşu değerlendirmekte zorlanmalar söz konusu oldu ve anlaşmazlıklar. Anlamak için gerekli araçlar konusunda tartışıldı. Mevcut doluluk üzerinde konumlanabilmenin şartının yollar ve üzerinde yürünecek bir satır olduğu düşünüldü. Ancak sonra, yolları ve izi sürülemeyen bu yerin bu halini dile getirmek kararı alınarak, içinde olanın buluşunda saklı yolların ifade edilmesine çalışıldı. Devam ettikçe, tüm karmaşanın içinde aynı dile ait olanlar ayırmaya başladı. Yeri okuma probleminin tanımı hep değişti. Minareler, tahmini gizli geçitler ve merdivenler... Kütleler arasında gezinen her ne ise, farklılıkları birleştiren olarak süreklilik ifadesiyle makete işlendi. Daha ince, daha hareketli ve sürekli.

"...Bir gün, "ne" sorusunu bıraktık. "Nasıl" sorusu önümüzü açacak olan soruydu. Sonra aktık. "Sen", nasıl sorusuna verilmiş bir cevaptır. "Katılımcı" yı ürünün bir parçası olarak çağırır..." (7. Mimarlık Öğrencileri Buluşması, komite metninden.)

3. Grup: Anlaşılanı ifade etmekte kararsızlık gösteren ve son ana dek düşünen grup oldu. Bu durumda, vakit azalınca, ilk algıladıklarından başlayarak kenti inşa etme kararı verildi. Engebeli ve tarifi zor olan bir topoğrafya işlendi. Karmaşadan okunan "kopukluk" olduğundan, tam da keşfedemedikleri ve üzerinde fikir birliğine varamadıkları "gizli bağı" tül ile ifade edip, üzerine kopuk kütleleri işleyerek kenti kurdular.

4.Grup: Bir bütünün parçası olduğu söylenen bu görsel alıntıda algılananın kopukluklar oluşundan dolayı, parçalar arasında gezinirken farkedilen birtakım hatları imleyerek yetinilebilir. Işık ve gölgeden anlaşıldığı üzere, bazı parçalar yükseltilebilir. İnsana ait olduğu hissettiren bir sokak algısı da; sokağın girişini tariflediği hissedilen kütlenin paftada kırmızı ile belirlenir. Bu bir kapaktır. Kapağı açınca, ayna görülür. Yani kendin.

İkinci Çalışma: Görsel ve yazılı olarak hazırlanan 2 ayrı kurgu ile, her grubun seçtikleri kurguya ait kentin maketini yapmaları.

Bu iki grup için seçim serbest oldu ancak her grup içinde oluşacak küçük grupların farklı kentlerde yaşayan öğrenciler olmasına gayret edildi.

-- Görsel olarak hazırlanan çalışmada seçilen kentler Şam ve karşıt bir topoğrafya örneği olarak Amasya oldu. Bu birbirine yakın olmayan imgelerle (gelişigüzel) dolu paftadaki yerlerin "bir kent" olduğu ileri sürüldü. Söz konusu farklı imgelerin (ışık, renk, iklim, topoğrafya, mevcut yapılar ve yaşantıya ait izler gibi) ait olduğu söylenen kenti istemekteki amaç ise; bugüne ait farklı, çeşitli ve birbirine ait olmayan parçalardan algılananın bir kent üzerinden izini sürmek oldu. Bağlamından kopmuş farklı parçaların yeniden bir araya getirilişindeki yaklaşımların değerlendirilmesi isteği söz konusu oldu.

-- Metin olarak verilen kent ise; farklı zamanlarda, farklı iki kişi tarafından yazılan iki kent anlatımının, bu çalışma için bir araya getirilmesi oldu. Bu bir araya geliş, karşılıklı konuşma (ya da belki sayıklama) olarak kurgulandı. Daha net tanımları olan kente karşılık, her şeyden ve hiçbir şeyden ibaret olabilen kentin bir araya gelişindeki yaklaşımların izi sürüldü.

Sonuç: Atölye yürütücülerinin 2 çalışmayı bir gecede istemeleri ve bunun tasarlayan ve sunan olarak ilk atölye çalışmaları olması ya da ortamın kendiliğinden dağılmasının bir sonucu olarak, silüet çalışması tamamlanmakla birlikte, diğer çalışmalar konuşma ve tartışma düzeyinde kaldı.

"...Bu kez yolum soru, sorular. Bir yerden bir yere giden yol, her daim yerde midir? Ya yolum soruysa, soru da bir yer midir?..." (Meltem, Ankara ŞubeEylül 2002 Bülteni, Mardin Atölyeleri yazısından.)

Fakat yaklaşımlar ile gerek yazılı ve gerekse görsel metin üzerinde imlenen her işaret, olası ikiliklerin arasındaki ince kentin tanımına dair değerli ipuçları verdi... Bizim de çalışma vesilesiyle, mevcut farklılıklar üzerinde yol almaya çalıştığımız ipince bir kent, nereden yarılacağı belli olmayan.

Son söz: Mardin Atölyeleri çalışma grubunun, Mardin'de çalışma yapmadan önce; "yer"e ve "kent" e ilişkin olanı anlamak ve kavrayacak araçları keşfetmek üzerine kurulu arayışlarının bir ifadesi olması gayretiyle tasarlanan bu atölye çalışmaları, herhangi sebeplerden bitmemiş ürünlerle tamamlandı. ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nin akışkan orta mekanında gerçekleşen "Buluşma 7" nin 12 saat süren son gecesinde orada olduk. Hem ortam, hem de kendi atölyemiz olarak bir araya yalnızca o gün ve orada gelen bir grup insanın birlikteliği ve bu birliğin mümkün kıldığı salınımların hissedilmesi çalışmanın değerini tanımladı.

Acaba bu değer ve bu uzun yazıdaki "debelenme" okuyucu için de...

Yozgat'taki etkinlikte bizimle birlikte sunuşa katılan ve deneyimlerini, çalışmalarını üzerinden aktaran Tonguç Akış ile ODTÜ'deki buluşma için atölye çalışmalarının kurgulanmasında ve gerçekleşmesi sırasında bütün gece bizimle olan Aktan Acar** ve Barış Yağlı'ya** teşekkürler.*

* Erciyes Üniversitesi Yozgat Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü Araştırma Görevlisi

**Ortaoğlu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü Araştırma Görevlisi.

Küreselleşme mekanizmasının bir aracı olarak GATS antlaşmaları çerçevesinde, Türkiye'deki mimarlık faaliyeti ve mesleğini deregülasyona tabi tutarak niteliksizleştirmeye ve yapı sektörü içerisinde marjinalize etmeye yönelik saldırının püskürtülmesi, Avrupa Birliği, UIA, ACE v.b. kurumların meslekle, mesleğin uygulanması ile ilgili oluşturdukları standartları hayata geçirmekten olduğu kadar, dünya çapında oluşan anti-küresel harekete katılmaktan da geçmektedir.

Raşit Gökçeli

Yüksek Bölge Plancısı, Mimar

“GATSWATCH/ T u r k e y ” A y a ğ ı Oluşturulmalıdır

27.10.2002, Esenyurt-Yalova Mimarlar Odası Danışma Kurulu toplantısında Genel Sekreter Fatih Söyler'e de sunulan not.

ÖNERİ

- MAI projesinin çöküşünden sonra G-7 ülkeleri ve WTO'nun (Dünya Ticaret Örgütü) gündeme getirdiği mekanizmalardan biri olan Hizmetler ve Servisler ile ilgili Genel Antlaşma (GATS), 1995 yılında TC Hükümeti tarafından kabul edildiği için, Türkiye'deki mimarlık hizmetlerinin uygulanmasını radikal biçimde dönüştürecektir.
- Ancak GATS'ın gündeme gelişi Üçüncü Dünya'dan ve Küreselleşme karşıtı akımlardan kaynaklanan “küresel bir muhalefet karşı koyma alanı” da oluşmasına yol açmıştır.
- GATS'ın, Üçüncü Dünya, TWN (Third World Network), ATTAC galaksisi içerisinde yer alan inisiyatiflerin etkili ve ciddi bir muhalefeti ile karşı karşıya kalmasının esas nedeni, söz konusu mekanizmanın WTO tarafından küreselleşmenin ve deregülasyonun bir enstrümanı (aracı) olmasıdır. Nitekim GATS müktesebatı çerçevesinde Üçüncü Dünya Ülkelerinde, özellikle Latin Amerika'da kamu

alanını ve geniş halk kitlelerini ilgilendiren su, elektrik, kanalizasyon, ulaşım v.b. sektörler deregülasyona tabi tutularak, özel sektöre ve bilhassa Çok Uluslu Şirketlere (ÇUŞ) devredilmektedir ! (Bkz. Mimarlar Mektup, Kasım 2002 sayısı içerisinde YTÜ öğrencisi Özgür Ünlüören'in kapsamlı yazısı içerisinde GATS'ın kapsamı başlığı altındaki ilk paragraf).

• İşte bu nedenle GATS'ın söz konusu temel siyasi niteliğini gözden kaçırmayarak, en geniş vizyon perspektifi ile ve en örgütlü biçimde, küreselleşme karşıtı inisiyatif ağı bünyesinde yerimizi Türkiye'li plancılar ve mimarlar olarak almalıyız. Üçüncü Dünya ve Küreselleşme karşıtı hareketin galaksisi içindeki konumumuzu alarak GATSWATCH'ın Türkiye ayağını oluşturmalıyız.

• Kuşkusuz söz konusu çaba, Avrupa Birliği, UIA, ACE gibi kurumların, mimarlık faaliyeti ve mesleği ile ilgili getirdikleri norm ve ilkelere uyum sağlanarak sürdürülecektir. Ve yine kuşkusuz söz konusu uyum süreci esnasında Türkiye'deki mimarlık faaliyetini ve mesleğini gözetecek geçiş sürecine ait koruyucu önlemler de alınacaktır.

• Öte yandan Avrupa Birliği, UIA, ACE gibi kurumların, mimarlık faaliyeti ve mesleği ile ilgili olarak gündeme getirdikleri standartlar ile Çok Uluslu Şirketlerin ve Küreselleşmenin gündeme getirdiği dünya dizgesi birbirlerinden çok farklı düzlemlerde yer almaktadır.

• Deregülasyon mekanizmalarını hayata geçiren G-7 ülkeleri, Çok Uluslu Şirketler, Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası, IMF cephesi ve bu cephenin bir enstrümanı (aleti) olan GATS antlaşmaları bir yanda; bu gibi düzenlemelere karşı koyacak, mimarlığın bir kültür birikimi, bir kaynak olduğunu ve Avrupa Yurttaşlarını ve giderek dünya Yurttaşlarını yaşanabilir ve kültürel ve bölgesel özelliklerle uyumlu bir yapıyı çevre içinde yaşatmayı amaçlayan Küreselleşme Karşıtı Cephe bir yanda durmaktadır !

• Küreselleşme mekanizmasının bir aracı olarak GATS antlaşmaları çerçevesinde Türkiye'deki mimarlık faaliyeti ve mesleğini deregülasyona tabi tutarak niteliksizleştirmeye ve yapı sektörü içerisinde marjinalize etmeye yönelik saldırının püskürtülmesi, Avrupa Birliği, UIA, ACE v.b. kurumların meslekle, mesleğin uygulanması ile ilgili oluşturdukları standartları hayata geçirmekten olduğu kadar, dünya çapında oluşan anti-küresel harekete katılmaktan da geçmektedir.

• Bu nedenle GATS ile ilgili çabaların örgütlenmesi süreci içerisinde muhakkak dünyadaki Küreselleşme Karşıtı Galaksi içerisinde yer alan GATSWATCH tipi inisiyatiflerin Türkiye ayağını oluşturma sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

Tarihten...

"8 Mart 1857 Yılında Amerika'nın New York kentinde 40 bin dokuma işçisi 12-14 saat süren çalışma saatlerinin kısaltılması, yoksulluk ücretinin insanca yaşamaya yetecek ücret düzeyine çıkartılması amacıyla greve çıktı. Grevci işçilerin bu haklı talepleri karşısında Amerikan polisini buldu. Çıkan çatışmalar ve yangın sonucu çoğunluğu kadın 129 işçi can verdi

1910 yılında Danimarka'nın Kopenhag kentinde yapılan toplantıda Alman Sosyal Demokrat önderlerinden Clara Zetkin'in çatışmalarda ve yangında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ın "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanması önerisi oybirliği ile kabul edildi.

1975 yılında Birleşmiş Milletler Örgütü Dünya Kadınlar Yılı'nı ilan etti. 16 Aralık 1977 yılında Birleşmiş Milletler Örgütü 8 Mart'ın Dünya Kadınlar Günü olarak kutlanmasını kararlaştırdı.

1857 yılında New York'lu dokuma işçisi kadınların çalışma sürelerinin kısaltılması ve eşitsizliklere karşı verdiği mücadele tüm dünya kadınlarının mücadelesi oldu.

Türkiye'de birçok etkinliklerle kutlanan ve kadınların eşitsizliğe, ayrımcılığa karşı mücadelesinin simgesi olan 8 Mart Dünya Kadınlar Günü, Birleşmiş Milletler Örgütü kararından sonra resmi olarak kutlanmaya başlandı."

8 MART 2003 CUMARTESİ DÜNYA KADINLAR GÜNÜ PROGRAMI

Saat 13.00: Sergilerin Açılışı (8-15 Mart 2003)

1." İnsan ve Mekan"
Konulu Fotoğraf Sergisi

2.Kadın Mimarların Meslek Dışı Ürünleri
Sergisi(seramik,heykel, resim,ahşap boyama,
patchwork, grafik,v.b)

Saat 15.00: Konser /Şenlik

Saat 17:30: Söyleşi
%10'un İzinde: 1940-60 Mezunu Kadın Mimarlar

Melahat Topaloğlu, Neriman Birce, Yıldız Akarun, Leyla Baydar, Meral Korkusuz, Özgül A. Sungur, Mihriye Şengül, Suzan User, Gönül Tankut, Solmaz G. Feridun, A. Ayça Bilsel, Siray Erdemir, Sevim D. Doğan, Gönül Aslaner, Ayşe Gedik, Çağla Yücelen, Olcay Ünlüsayın, Erten Altaban, Gülay Andaç, Aysun Baturoğlu, Güler Yalım, Bilge Ökte, İrem Acaroğlu, Sevgi Altüre, İnci N. Aslanoğlu

Saat 18.30: Saydam Gösterisi
"Kadın ve Mekan"

Saat 19.30: Kokteyl
Yer: TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Konur Sokak
Organizasyon Çankaya Belediyesi'yle birlikte düzenlenmiştir.

E K O M İ M A R L I K BULUŞMALARININ ÜÇÜNCÜSÜ ANKARA'DA 29.MART.2003 CUMARTESİ GÜNÜ YAPILACAK

Buluşma öncesi ve sonrası yoğun hazırlık çalışmaları planlandı;

Toplantının gündemi;

"Eko- Yapılaşma, ve Çevre Çözümlerinin Yaygınlaştırılması",
Toplantı, seminer vs gibi çalışmaların eşgüdümü ve sağlanacak yararların en çoğa çıkarılması"dır

- Ekolojik Mimarlık Mesleki Bilimsel Çalışma Kurulları (EKO-MBÇK)
- Çevre, İç, Şehir Planlama odalarının uygun görecekları meslektaşları,
- Üniversitelerin Çevre, Ekoloji, Kentleşme Merkez veya enstitüleri veya bu işlevi gören diğer birimleri,
- Yerel Yönetimler,
- Çevre Bakanlığı,
- Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı,
- Bayındırlık,
- Konut Müsteşarlığı ve ilgili birimler,
- Başbakanlık Çevre Koruma Daire Başkanlığı temsilcileri
- ile özellikle ilgilenen her kişi ve kurum davetlidir.

İlişki kurulacak adresler:

Doç. Dr. Demet İrklı Eryıldız
Telefon: 312 231 74 00 / 2757
e-posta: irkli@gazi.edu.tr
Mimar, Şehir Mimarı M. Numan Cebeci
Telefon: 232 4636776
e-posta: menuci@turk.net

ULUSAL MORATORYUM

5 Mart'ta okul yok, iş yok, ticaret yok! Interfaith Communities United for Justice and Peace, Not it Our Name Project, Religios Force adlı örgütler dünyada 5 Mart'ta ulusal moratoryum örgütlemeye çalışıyor, "Savaş başladığında Irak'a bir günde 300-400 Cruise füzesi atılacak. Bu rakam Körfez Savaşı'nda 40 günde atılan bombadan daha fazla. ABD "kurtarma' adı altında sonsuz bir savaş başlatıyor. Direnişçilere ve sığınmacılara ağır baskı örgütlüyor," diyen kuruluşlar, 5 Mart'ta ulusal moratoryum için şunları öneriyor: "İşyerine hasta olduğunu bildir. İşyerini kapat. Öğretim görevlisiysen dersini iptal et. Öğrenciysen derse girme. Hükümet binaları önünde barış nöbeti tut. Askeri birlikleri ziyaret edip, savaşa karşı olduğunu anlat. İmamsan savaşa karşı, barış yanlısı vaaz ver.' 1 Mart 2003 RADİKAL Gazetesi Dünden Kalanlar, Murat Çelikkın

ANKARA ŞUBE DANIŞMA KURULUNUN GETİRDİKLERİ

Sait Kozacıoğlu

ANKARA ŞUBESİ'NİN 37. DÖNEM DANIŞMA KURULU 22 ŞUBAT 2003'DE ÇANKAYA ÇAĞDAŞ SANATLAR MERKEZİNDE YAPILDI. 118 ÜYENİN KATILDIĞI VE TÜM GÜN SÜREN TOPLANTILARDA YÖNETİM KURULUNUN VE ÇALIŞMA GRUPLARININ YAPTIĞI SUNUŞLARDAN SONRA 15 ÜYE SÖZ ALARAK ELEŞTİRİ VE ÖNERİLERİNİ DİLE GETİRDİ.

BU KONU DAHA GENİŞ OLARAK NISAN BÜLTEN'İNDE ELE ALINACAK FAKAT SAİT KOZACIOĞLU'NUN SICAĞI SICAĞINA YAZILMIŞ YAZISINI BEKLETMEDEN SİZLERLE PAYLAŞMAK İSTEDİK.

BİÇİMDE YENİLİKLER

Danışma kurullarının yönetim kulisi olmaktan çıkarılıp içeriğe kavuşturulması bu yönetim döneminin başından beri gerçekleştirilmeğe çalışılıyor. 2002 yılında Şube Genel Kurulu ile Merkez Genel Kurulu arasındaki sürede toplanan ve benim başkanlığını yürüttüğüm bir seri Kurul toplantısında AB ve GATS süreçlerinin meslek alanımıza etkilerini davetli konuşmacılarla gündemimize taşımıştık. İki yıllık yönetim döneminin ortasında Şube Yönetim Kurulunun gerçekleştirdiği bu Danışma Kurulu bu yönde daha ileri bir adım oldu.

Kurul toplantılarının biçimindeki bu gelişmenin hem olumlu hemde olumsuz tarafları görülebiliyor. İçerik zenginleşirken katılım kuraklaşıyor. Kurul toplantılarını konulu hale getirirken Merkez Danışma Kurullarının kalıbına sokmaya gerek olmadığını düşünüyorum. Toplantı seyrinin dakikaten (!) programlanmasının gereksiz bir katılık olduğu da toplantı sonuna doğru kendini belli etti. Danışma Kurulunun gündemini belirleme hakkının önemli olduğunu ve toplantılara içerik kazandırma çabasının bu hakkın önüne geçmemesi gerektiğini düşünüyorum. Aksi durumda Danışma Kurulları Yönetimin bilgilendirme toplantılarına indirgenebilir ve yükseltilmeğe çalışılan üye ilgisi bütünüyle kaybedilebilir.

Danışma Kurulunun ismi ile işlevi arasında eskiden gelen bir uyumsuzluk var. Konsey kelimesinden tercüme bu isim toplantılarımızın forum niteliğini gizliyor. Bence bu toplantılar esas olarak üyelerin Oda pratiğine doğrudan müdahale edebilecekleri ve değiştirme, dönüştürme kararları alabilecekleri forumlar (fora !) olarak korunmalı ve sürdürülmeli. '70'lerin başında toplanan ilk Danışma Kurulları 68-70 döneminin forumlarının devamı olarak düzenlenmişti ve algılanmıştı.

HAZIRLIKLI KURUL

Şube Yönetim Kurulunun uzunca bir süredir hazırladığı bu toplantıda hazırlıklılık gözle görülebiliyor fakat elle tutulamıyordu. Bu durumun gündemi oluşturan unsurların "organik" değil de "politik" olmasından kaynaklandığını düşünüyorum. "Organik" derken kasdettiğim örgütten kaynaklanan; "politik" nitelemesinden maksat da yönetime bağlı olan. Örnek vermek gerekirse, bir yılı aşkın süredir tartışılan, yayınlarda yer alan APA programı yönetimin tercihi olan bir politika, bir yeni açılım olarak sunulabilirdi. Halbuki Odanın temel örgütsel zaaflarından olan katılım sorununa getirilen bir çözüm olarak formüle edilebilirdi. Ankara 2020 gibi Oda ile Ankaradaki meslek pratiğini barıştıracabilecek, kaynaştıracabilecek bir programın sunuşu Yönetim kurulu üyeleri tarafından yapılanca "politik"leşti; örgütsel etkisi zayıfladı.

Hazırlıklılık eksiklerini Danışma Kurulunda yapılan çalışmalara katılım çağrıları ile ortadan kaldırmak belki olası. Ama Danışma Kuruluna katılımı artırmak için geç kalmış oluyor.

İÇERİKTE BOŞLUKLAR

Ankara Şubesi yönetimleri neredeyse beşyıldır Oda Merkezine uzak duruyor. Hatta Oda bütününe de. Odanın merkezinin İstanbul'a kaymasının yarattığı örgütsel sorunlar ve gündem kayması Ankara Şubesinde tepki doğurmuyor. Belki bu alanda politik anlamda yapılabilecek pek bir şey yok. Fakat bu durumun gündemimizde gedikler açmasına izin vermemeliyiz diye düşünüyorum. Temel sorunlarımızı Merkezin alanına giriyor diye tartışmaktan kaçınmamalıyız. Bu açıdan bu Danışma Kurulunun hazırlanmış içeriğinde boşluklar göze çarpmaktaydı. Özelden genele doğru:

- 2002 yılında - Ankara'da - yapılan "Çok Disiplinli Yarışmalar" ile mimarlık alanının fiilen daraltılması,
- Yeni İhale Kanununun olumluluklarına karşın çıkarılan yarışma ve ihale yönetmeliklerinin olumsuzluğu, ortaya çıkan belirsizlikler, mimarlık alanında başlıkları için açılmış boşluklar,
- Yeni hükümetle birlikte gündeme oturan YÖK tartışmaları ortamında mimarlık eğitimi, hem akademisyen üyelerimiz hem de mimarlık öğrencileri açısından,
- Kriz. Genç mimarların istihdam olanaklarının kaybolması, kurulu mimari bürolarda bilgi birikiminin yok olması,
- Savaş.

Danışma Kurulunun gündeminde yer alması gereken aktüel konular. Bunlar alışlagelmiş, sıradan, çok tartışılmış diye bir kenara bırakılamaz. Arada sırada mimarlık odası değil mimarlar odası olduğumuzu hatırlamakta yarar var. Ve sadece Şube olmadığımızı, Oda bütününe ve TMMOB'yi hatırlamakta.

Bu Danışma Kurulunda Şube, Merkez ve TMMOB Genel Kurullarına giderken hazırladığımız program ve deklarasyon metinleri tekrar ele alınmalıydı diye düşünüyorum. Yönetimin meşruiyetinin programdan kaynaklandığı görüşündeyim. Program önerilerimizin bu platformlardaki bir yıllık macerasını gözden geçirebilsek yararlı olurdu.

YARATILAN FIRSAT

Yukarıda değindiğim aksaklıklara rağmen bu Danışma Kurulunun hazırlıklı, gündemli ve düzenli yapılması, yapılabilmesi bir örgütsel yenilenme olanağına işaret ederek yaratıcı bir başarı yakaladı. Bir danışma kurulu formatını aşarak, üyelere bir ara genel kurul yaşattı. Bunu çok önemli buluyorum. 12 Eylül rejimi öncesinde Oda Genel Kurulları her yıl yapılırdı. Genel kurulların o sık temposunun o zamanlar oda çalışmalarına adeta hız verdiğini, şimdi ise iki yılda bir genel kurul yapılmasının oda yönetimlerinin harekete geçmesini ağırlaştırdığı, çalışmaları yavaşlattığı ve temponun kaybedilip topun yere düşmesine neden olduğunu düşünüyorum. Tekli yılların Şubat-Mart aylarında bir ara genel kurul gibi böyle Danışma Kurulları düzenlenmesinin belki ilk adımı atılmış oldu. Bunu yerleştirebilirsek ve tekrarını sağlayabilirsek bu toplantıyı uzun süre hatırlarız.

UIA 2005 İSTANBUL LOGOSU İÇİN İNTERNET ORTAMINDA ULUSLARARASI YARIŞMA

Temmuz 2005'de İstanbul'da gerçekleşecek olan ve yaklaşık 7000 mimarın katılımı beklenen 22. Uluslararası Mimarlar Birliği Kongresi için kullanılacak logo, internet ortamında uluslararası yarışmaya çıkarıldı.

Logo yarışması, kongrenin tüm yazışma ve tanıtımlarında kullanılmak üzere, çağdaş tasarım standartlarına uygun, yaratıcı bir konseptin geliştirilmesini amaçlıyor. Logonun, her tür resmi kongre dökümanı ve kongre yan ürünlerinde kullanılabilecek şekilde tasarlanması bekleniyor. Logolar, kağıt esaslı basılı malzemelerin yanı sıra, flama, sticker, rozet, pankart, plaket gibi kullanımlar için farklı malzemeler üzerinde ve İnternet ortamında kullanılacak.

Teması "MimarlıkLARın Pazaryeri" (The Grand Bazaar of ArchitectureS) olan kongresi ve yarışma hakkında detaylı bilgi www.uia2005logo.org adresinden ve Mimarlar Odası birimlerinden elde edilebilir.

Jüri Üyeleri:

Kamer ALTINOVA (Grafik Tasarımcı)
Aydan BALAMİR (Mimar)
Yeşim DEMİR (Grafik Tasarımcı)
Önder GÜRKAN (Tasarımcısı)
Sadık KARAMUSTAFA (Grafik Tasarımcı)
Paul MCMILLEN (Kreatif Direktör, Fotoğrafçı)
Suha ÖZKAN (Mimar)
Çağla TURGUL (Grafik Tasarımcı)
Nejat Emrah YÖRÜK (Grafik Tasarımcı)

Jüri Yedek Üyeleri:

Çiğdem TÜRKOĞLU (Mimar)
Fatih SÖYLER (Mimar)

YARIŞMA TAKVİMİ

Yarışmanın ilan edilmesi: **24 Şubat 2003**
Soru sorma için son gün: **14 Mart 2003**
Cevapların duyurulması: **24 Mart 2003**
Yarışmaya kayıt olma ve eser yollama için son günü: **18 Nisan 2003**
Ön seçim: **21 Nisan - 2 Mayıs 2003**
Jüri inceleme süresi: **5 Mayıs - 15 Mayıs 2003**
Jüri oturumu (final seçim): **16 Mayıs - 18 Mayıs 2003**
Kazananların açıklanması: **20 Mayıs 2003**

SEMPOZYUM

Küresel Uygulamaların Yerel Konumları:

“Orta Doğu'da Modernizm”

04 - 05 Nisan 2003, Yale Üniversitesi, Mimarlık Okulu
Geniş bir disiplin yelpazesinden mimarlar ve akademisyenlerin Orta Doğu'da Modernizmin etkilerini tartışacakları sempozyumda, hızlı modernleşmenin derin gelenekle bulunduğu bölgede çalışmakta olan mimarların yüzyüze oldukları durumlar; ulusalcılık, bölgeselcilik ve güncel küreselleşme tartışmaları kapsamında tarifienecek.

Ayrıntılı Bilgi için:

<http://www.architecture.yale.edu/index.html>

e-Posta: jennifer.castellon@yale.edu

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ BİLGİSAYAR KURSLARI

Ekim ayında başlayacak bilgisayar kurslarının detayları aşağıdaki gibidir.

AutoCAD (2D+3D) A Grubu 96 SAAT

Mimarlık ve benzer disiplinlerden kişiler kabul edilecektir.
mimarlık
iç mimarlık
Şehir bölge planlama
Mimarlık büroları elemanı (teyit)
Öğrenci (teyit)

öğrenci : 330.000.000TL (3 taksit 110.000.000 x 3)
üye : 390.000.000TL (3 taksit 130.000.000 x 3)
diğer : 450.000.000TL (3 taksit 150.000.000 x 3)

Hafta içi: 18:00 - 22:00 Pazartesi-Çarşamba-Cuma, Haftasonu: 09:00 13:00 Cumartesi -Pazar

AutoCAD (2D) B Grubu 72 SAAT

Mimarlık dışındaki meslek gruplarından olan kişiler kabul edilecektir.

Tek fiyat: 350.000.000TL (3 taksit 130.000.000 + 110.000.000 + 110.000.000)

Haftasonu: 18:00 - 22:00 Cumartesi -Pazar

3DVIZ C Grubu 72 SAAT

AutoCAD bilmek ön koşulu ile kayıt alınacaktır.

öğrenci : 250.000.000TL (3 taksit 90.000.000+80.000.000+80.000.000)
üye : 300.000.000TL (3 taksit 100.000.000x3)
diğer : 350.000.000TL (3 taksit 150.000.000+100.000.000)+100.000.000)

Hafta içi: 18:00 - 22:00 Salı - Perşembe, Haftasonu: 13:30 17:30 Cumartesi -Pazar

- Kayıt için gerekli olan belgeler 2 adet fotoğraf ve gerekli teyit (öğrenci kimliği vs.) Evraklarıdır.
- Kurs ücretlerinin ilk taksidi kayıt sırasında alınmaktadır, diğer taksitler için senet düzenlenmektedir.
- Yukarıda belirtilen grupların açılabilmesi için en az 8 kişinin kayıt yaptırması gerekmektedir ve sınıf kontenjanları maksimum 13 kişidir.
- Odamız üyelerinden aidat borcu olanların kurs kaydı yapılmamaktadır. Kurslar 1 Ekim 2002 tarihinden itibaren başlayacaktır.

“DIGITAL ZAMANDAN DOĞAL ZAMANA YOLCULUK” SLAYT GÖSTERİSİ KÜLTÜR BAKANLIĞI'NDA

24-30 Ekim tarihleri arasında Mimarlar Odası Ankara Şubesinde düzenlenen GAP gezisi sonrasında tamamen katılımcılar tarafından hazırlanan ve izlenimlerinin aktarıldığı “Digital Zamandan Doğal Zamana Yolculuk” adlı slayt gösterisi 30 Kasım 2002 tarihinde GAP Fotoğraf Sergisi ile birlikte izlenmiştir.

Gösterim sonrası değişik kesim ve alanlardan gelen talepler üzerine gösterim yeniden tekrarlanmaya başlandı.

“Digital Zamandan Doğal Zamana Yolculuk” slayt gösterisi 5 Şubat 2003 tarihinde Kültür Bakanlığı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü'nde işyeri temsilcilerinin organizasyonunda, Genel Müdür, Müdür ve mimarların katılımıyla yeniden izlendi.

ARCHIPRIX INTERNATIONAL 2003 İSTANBUL'DA YAPILIYOR

Dünya çapında mimarlık alanında tüm üniversitelerdeki en iyi diploma projelerini seçmek amacıyla düzenlenen Archiprix International'ın ikincisi Haziran 2003'de, İstanbul'da yapılacaktır.

Ev sahipliği ve organizasyonu; Archiprix Türkiye, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ), Yapı Endüstri Merkezi ve Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı tarafından yapılan etkinlik için 80 ülkeden 1300 mimarlık okulu davet edilmiştir.

Yarışma genç tasarımcılar için mimarlık alanında dünya çapında eğilimlere ve genel mimarlık anlayışına geniş bir bakış açısı sunması açısından büyük önem taşıyor ve özellikle Türkiye Mimarlık okullarında okuyan öğrencilerin kendilerini uluslararası bir ortamda sınamaları için bir fırsat yaratıyor.

1 Ocak 2001' den itibaren tamamlanmış projelerin katılabileceği yarışma için teslim tarihi 1 Nisan 2003 olacak ve projeler Haziran ayının ortasından itibaren İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinde sergilenecek. 14 19 Haziran arasında her ülkeden öğrencilerin katılımlarıyla Harem-Haydarpaşa-Kadıköy canlandırma ve düzenlemesi, Depreme Dayanıklı Binalar, İstanbul'da Yüksek Yapılar konularında atölye çalışmaları ve yeni nesil mimarların geleceği konusunda konferanslar yapılacak ve 19 Haziran'da İTÜ' de bir ödül töreni düzenlenerek en başarılı projeler açıklanacak. Verilecek ödülün ve jüri kompozisyonunun henüz açıklanmadığı yarışmaya katılım ücretsiz olacak

Geniş bilgi için : www.archiprix.org

GAZİ'DE WORKSHOP

03 -07 Şubat arası Gazi Üniversitesi Müh. Mim. Fak. Mimarlık Bölümünde buluştuk kimimiz Alman, kimimiz Sloven... dahası İzmir'den, Belçika'dan, Ankara'dan.... Kış okulu başlığı altında; çalıştık eğlendik dostlar edindik kimisi öğretmen... özgürdük, kaygımız kısa zamanda ortaya bir şeyler çıkarabilmek, kendimizi ifade edebilmekten sadece... aynı dili konuşmadığımız halde aslında aynı dili konuşuyor olduğumuz anladık.

Ve güzel bir sergiyle de hoşça kal dedik birbirimize, yaşadığımız kısa zamanı memnuniyeti yüzlerde...

Dileğimiz aynı amaçla tekrar buluşmak...

LIVENARCH2003

Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü tarafından "YAŞANABİLİR ÇEVRELER VE MİMARİ" 2. Uluslararası Kongresi, 1-4 Temmuz 2003 tarihlerinde Trabzon'da yapılacak.

Kongrenin ardından 5 - 15 Temmuz tarihlerinde "ULUSLARARASI YAZ OKULU" gerçekleştirilecek.

Ayrıntılı Bilgi: www.Livenarch.com

BİLİRKİŞİLİK SEMİNER PROGRAMI

Meslek İçi Eğitim kapsamında, ilkinin kamulaştırma ve kamulaştırma dışı bilirkişilerimizin katılımı ile gerçekleştirdiğimiz "Program 1- Kamulaştırma Bilirkişi Programı" mız devam etmektedir. Önümüzdeki aylarda tekrar edilecek ve 2004 yılında bilirkişi olmak isteyen tüm üyelerimize açık olarak düzenlenecektir. Program sonunda verilecek olan sertifika bilirkişilik başvurusunda bulunabilme kriterlerinden de biri olacaktır. Bu konudaki ayrıntılı bilgi ve duyurular bültenlerimizde yer alacaktır.

ÇOK ACI KAYIP

Üyemiz Alpay Özdurolu 23 Şubat 2003 tarihinde kaybettik. Saygı ile anıyor, yakınlarına ve mimarlık ortamına başsağlığı diliyoruz

UTARİT İZGİ'Yİ KAYBETTİK

Mimarlar Odası'nın 2002 Ulusal Mimarlık Sergisi "Büyük Ödülü" sahibi Prof. Utarit İzgi, 22 Şubat 2003 günü vefat etti. Uzun zamandır rahatsızlığı süren değerli mimar, bu nedenle nisan 2002'de ödül aldığı törene de katılamamıştı.

Mimarlık lisans eğitimini 1946'da DGSA'da tamamlayan İzgi, İTÜ'de yeterlilik derecesini almıştı. Yetkin mimari ürünlerin yanı sıra, eğitimci ve yönetici vasıflarıyla da mimarlık ortamının önde gelen kişiliklerinden olan Utarit İzgi'yi saygı ve rahmetle anıyor, ailesine ve meslek camiasına başsağlığı diliyoruz.

ÇETİN EMEÇ, 7 Mart 1990'da evinden işine gitmek için çıktığı sırada bindiği arabasının içinde şoförü Sinan Ercan'la birlikte öldürüldü.

Okuyucuma not: Bayram da geldi geçti... Tüm bayram boyunca televizyonlarda oyun havaları çalınır. Klarinet, darbuka ve nasıl olup da oraya düştüğünü anlayamamış ud ve kanun gibi çalgıların sesi duyulur. Biz milletçe bütün bayram göbek atarız zaten. Hatta bendeniz ziyarete gelenleri, konukları karşılarken ve ziyarete giderken ceketimi belime bağlar "iki göbecik" atıveririm. Zaten bayramda başka ne yapılır ki.. Tatile gidilir, yolda kalınır, trafikte milletle kavga edilir, işkembe (işkembe: midenin, ziyaret edilen bilumum akrabalar ve dostlardan sonra, on iki kahve, seksendokuz baklava, yüzüymiki çikolata ve çeşitli çap ve markada zeytinyağlı dolmanın binbir ısrarla doldurulması neticesindeki halidir) şişirilir... Hah! Bir de büyüklerin eli öpülür, unutmuşum. Bayram nasıl yaşanılacağı bilinemeyesi bir sosyo non-kültürel aktivitedir. Herkesin bayramını kutlarım, özellikle de çocukların...

MİMAR OLACAK ÇOCUK

-Bana bak! Sizin bacaklarınızı kırarım! Çıkın çabuk bahçeden!

Bu cırlak sesin sahibinin, apartmanın zemin katının penceresinde görünmesiyle beraber oynadıkları oyunu bırakıp, kaçıştılar. İçlerinden diğerlerine göre daha ufak tefek olanı, meraklı gözlerle önce ne olup bittiğini anlamaya çalışır gibi bakındı etrafa, sonra diğerleri gibi bahçe duvarının yanındaki kum yığınının üzerinden yükseldi ve duvarın arkasına zıplayıp kaçtı.

O sırada balkondaydım. Gösteri sona ermiş, izlenecek bir şey kalmamıştı. İçeri girdim. Yatağıma uzanıp, odamın tavanını izlemeye koyuldum. Hatırlıyorum da; Su tabancasıyla camlarını kirlettik diye aynı dairenin eski sahibinden bir defasında ben de azar işitmişim, hem de aynı yerde... Bahaneler hep aynıydı. Burası oyun yeri değil, gidin çocuk bahçesinde oynayın, sizin topunuz yok mu gidip top oynayın... Haklısın benim kara barut tabiatlı teyzeciğim haklısın. Tabi gidip çocuk bahçesinde oynayalım. Sanki sen de çocuk bahçesinde oynadın çocukken... Geceleyin berduşların kafa çekip bira şişesi kırıkları yerde, sıkıysa git sen oyna.., oyna da popona cam batsın teyze! Top oynayalım öyle mi? Nerede? Halı sahada büyük abiler bizi naapar biliyomusun? Peki en yakın top sahası nerede biliyomusun? Bu arada dilin değmişken, bana bisiklet binecek bir yer de tarif etsene... Sen büyüksün, kendi değiminle çocuk değilsin, koskoca kadınsın, bilirsin. Düşünüyorum da; Keşke su tabancası yerine sapan kullansaydım. Hem o zaman camları silmek zorunda kalmazdın. Görüyorsun ya, ben senin zannettiğin gibi kötü bir çocuk da değilim...

Kimse anlamıyor, anlamaya da çalışmıyor. Onlar, sadece ellerinden alınmış oyun mekanlarının eksikliğini duyuyorlar. Biz ne yaptığımızın farkında değiliz, onlar ise ne olup bittiğinin. Onlar sadece ihtiyaç hissediyorlar, her çocuğun oyuncağa duyduğu, oyuna duyduğu ihtiyacı. Bunu sorgulamalarını, hele hele rasyonalize etmelerini nasıl bekleyebiliriz ki...

Bir çocuk görsem, o an kendi çocukluğuma gidiş dönüş bir bilek olur. Ve derhal başlar yolculuğum...

Ben şanslı bir çocuktum. Ailemin benim ihtiyaçlarımı karşılayacak kadar parası, beni güvenle yetiştireceği bir evi vardı. Sokaklarda mendil veya ciklet satmak zorunda kalmadım. Birileri beni zorla sokaklarda çalıştırmadı. Birileri yaşadığım evi akıllı akılsız bombalarla yıkmadı. Tanrıya şükür...

Çocukluktan beri kendimi en mutlu hissettiğim zamanlar birşeyler ürettiğimi hissettiğim zamanlardı. Kanepenin, içi sünger dolu kahverengi kadife yastıklarından ev yaptığımı hatırladım. Sırt yastıkları duvarlar, oturma

kısının yastığı da çatısı olurdu. Çünkü en büyük yastık oydu. Oyuncak trenime dedemin siyah ciltli kitaplarından tüneller yaptığımı hatırladım. Bir kitap rayın sağına, biri soluna biri de ortaya, çatı olarak...

Çocukken gerilimli filmler, dramlar izleyemezdim. Hayal gücüm geniş, hatta bazen korkutucuydu. İzlediğim şeyler ya rüyamda ya da o anda rahatsız ederdi beni. Televizyonun siyah beyaz olduğu ilk yıllarıydı o yıllar.

Ne harika şeyler hayal ederdim. Rengarenk... Büyümek isterdim. Büyüdükçe bu renkler artacak, tonları coşacak zannederdim. Okuldayken, defterlerimin arkası değişik çizimler ve tasarımlarla doluydu. Uçaklar, gemiler, kaleler... Ne yazık ki mimarlık eğitimine kadar çevrem bana öğrettiği, hayallerin hep alay edilecek şeyler olduğuydu. Çünkü herkes öyle yapıyordu. Ben herkes değildim. Bu da beni rahatsız etmeye, hatta bazı durumlarda hayatımı çekilmez hale getirmeye yetiyor da artıyordu... İnsanların karşılaştıkları gündelik nesnelerden farklı birşeylerin varlığını hayal edip bunları diğer insanlarla paylaşmaya kalktığım zaman, birilerini, ki çoğu zaman bunlar arkadaşım dediğim insanlardı, benimle alay ederken bulurdum. Öğretmenlerim de buna dahildi. O zamanlar okuldaki çevrem, pul koleksiyonumun ne kadar heyecan verici bir kültürel deneyim olduğundan, günlerce uğraşıp yaptığım bir plastik uçak maketinin gerçeğine ne kadar benzediğinden bahsedip birşeyler paylaşabileceğim insanlara da pek fazla yaşam şansı tanımıyordu. Milli Eğitimin politikası gereği midir bilinmez, hayal kurmak ve tasarım yapmak yazılı olmayan bazı kurallara göre yasaktı. Tek yapmanız gereken şey, size verilen kitapları, ders diye öğretilenleri kafanıza yerleştirmek, test çözmek, herkes ne yapıyorsa onu yapmaktı. Herkes futbol oynuyorsa ve futbolla ilgileniyorsa siz de futbol oynayacaksınız ve futbolla ilgileneceksiniz. Bütün erkekler arabalardan konuşuyorsa siz de bütün erkekler gibi arabalardan konuşacaksınız. Herkes küfürlü ve şiveli konuşuyorsa siz de küfürlü ve şiveli konuşacaksınız. Sırasına göre herkes kadar akıllı ve herkes kadar cahil olmanız gerekiyordu. Siz, şahsiyetiniz, kim olduğunuz, yetenek olarak neleri barındırdığınız eğer istenilenleri veremiyorsanız pek önemli değildi. Zihninizde parlayan her türlü spontanlıktan kendinizi arındırmanız gerekiyordu. Mimarlık eğitimim esnasında ilk bir sene bu görünmez baskının zehrini kanımdan atmaya çalıştım. İnsanlara karşı olan nefretimin, cehalet ve aptallığa karşı tiksintiye dönüşmesi ise daha uzun zaman aldı. O yüzden ortaokul ve lise yıllarımı, arkadaşlarımı hiç aramadım, hatta unutmaya bile çalıştım. Mimarlığın, zihnimin çarklarını harekete geçirmesini keyifle izledim. Bu sevgi ve heyecan, uykusuz gecelerde beni ayakta tuttu. Ben yaşadıklarımı yazdım, kimse alınmasın...

Her çocuk zihninde sorularla ve kalbinde iyilikle doğar. Peki sonrasında bu soruların kaynağının yitip gitmesinin nedeni nedir? İsteddiğimiz ve özlemine çektiğimiz, çocukların iyi yaşamasından başka, yaşadıkları yeri yaşadıkları kenti sevmesi, oradaki olumlu ve olumsuz gelişmelerin, kısacası canlı veya cansız çevresinin farkında olması değil mi? Sormamız gereken soru belki de şu: Kendi önyargılarından kurtulamamış, güvensiz ve iletişim kurmayı becermeyen, şiddetin bir davranış biçimi olmanın ötesinde neredeyse gündelik bir alışkanlık olduğu, modaların esiri olmuş, sığ insanların dünyasında, mekan yaratmanın biliminin, felsefesinin, tasarımının eğlenceli olmaktan öte birşey olduğuna, doğumundan itibaren bizden öncekiler gibi yetiştirilmekte olan bizden sonrakileri nasıl inandırıp, onları nasıl cesaretlendirebiliriz? Bana öyle geliyor ki, "adam olacak çocuk"lar yetiştirmek için önce, her yaştan "çocuk olacak adam"lara ihtiyacımız var.

Eylül 2002 tarihli bültenimizin dosya konusu” BARIŞ” ayak izlerini bugüne taşıyan iletiler bütünüydü. Bu iletiler, ABD'nin Irak'a saldırmaya hazırlandığı ve bizi de sürükleyerek, tüm dünyanın barış birliğine karşı ayak izlerimizi silmeye çalıştığı şu günlerde daha da bir anlam kazanıyor. Ve biz dünya barışına olan inancımızı; insanın tanımı ve yeryüzüyle ilişkisinin en doğru yansıması olan “ayak izi” nin kaybolmaması talebiyle bir kez daha vurguluyoruz. Bu savaşın; Ortadoğu halklarının kardeşliğini bozacağını, duygularını inciteceğini, geleceğini yok edeceğini biliyor ve biz hep barışın yanında olacağımızı, tüm savaş karşıtı çalışmaları coşkuyla kucaklayacağımızı ilan ediyoruz.

AÇIKLAMA	02.01.2003		02.01.2003-31.01.2003 ARASI HAREKETLER						01.02.2003 E DEVİR DURUMU	
	(1) MEVCUTLAR VE ALACAKLAR	(2) BORÇLAR	GELİRLER			GİDERLER			MEVCUTLAR VE ALACAKLAR (1)+ (3)+ (4) - (6) - (7)	KALAN BORÇLAR (2)- (7)+ (8)
			(3) ALACAK TAHAKKUK U	(4) NAKİT (Kasa Banka+ Viza)	(5) ALACAK TAHSİLİ	(6) NAKİT	(7) ÖDENEN BORÇLAR	(8) YENİ BORÇLAR		
Devir Kasa	192.840.624								434.299.778	
Devir Banka	797.950.794								7.196.326.384	
Devir Viza	15.346.261.667								34.668.547.253	
Birimlerden % 25 Alacak	30.145.141.512		6.354.725.000		3.746.125.000				32.753.741.512	
Oda Temsilcilerine Havale										
Üye Kayıt Ödentileri				450.000.000						
Üye Aidatları				59.719.940.333						
Mesleki Denetim				22.239.671.086						
Bilirkişilik				283.000.000						
Büro Tes.Yen.ve Açma				5.360.000.000						
Belge Satışları				540.000.000						
Bilgisayar kurs gelirleri				5.890.000.000						
Merkez adına Mühür tahsilatı				420.000.000						
Merkez adına Kimlik tahsilatı				800.000.000						
Bilirkişiler Adına tahsilat				278.000.000						
Adres Satış										
Yayın satış										
Mim.Dern.Yayın satışı		10.000.000								10.000.000
Faiz geliri				56.067.795						
Kastamonu Gezisi				560.000.000						
Kastamonu Gezisi Hrc.						778.800.000				
Profe çalışan sekreter üye ücreti						1.118.430.812	71.500.000	71.500.000		0
Yönetici yollukları						823.647.740				0
Temsil(Yemek+Çay- Kahve+Çelek-Çiçek+Vefat						2.479.256.275	50.000.000	50.000.000		0
Konferans Sempozyum		103.250.000				3.678.756.250	78.000.000	78.000.000		103.250.000
Personel Ücretleri						10.819.188.049	643.500.000	643.500.000		0
SSK Primleri						5.384.243.038				0
Personel Yollukları						340.000.000				0
Bilgisayar kurs giderleri						1.000.000.000				0
Posta-Kargo-Telefon-İnternet		3.761.636.940				7.420.752.280	2.014.699.440			1.746.937.500
Kırtasiye		2.499.136.879				628.443.995	1.203.626.005	2.721.620.116		4.017.130.990
Bina İşletme Giderleri		2.819.118.001				1.685.800.000	1.750.000.000			1.069.118.001
Hukuk İşleri Giderleri										
Yayın ve Yayın alım giderleri		3.222.946.725				618.500.000	3.068.520.000	8.494.747.472		8.649.174.197
Genel merkez % 20 pay ödemeleri		58.740.568.900					28.347.020.000	32.264.361.100		62.657.910.000
Demirbaş alımı								1.196.250.001		1.196.250.001
Bilirkişilere ödenen						378.000.000				0
Sendika kesintileri										0
Merkeze Mühür ödemesi										0
Merkeze Kimlik ödemesi										0
TOPLAM	46.482.194.597	71.156.657.445	6.354.725.000	96.596.679.214	3.746.125.000	37.153.818.439	37.226.865.445	45.519.978.689	75.052.914.927	79.449.770.689

Fotoğraf: Coşkun Aral
Sözün Bittiği Yer (Om Yayınevi)